

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 7 / CE / 27.05.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CE\07CE\

Fitxer 07CE1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Esports

Sessió 7, dimarts 27 de maig de 2025

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 7 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Ivana Martínez Valverde](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert i Caballero](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laia Estrada Cañón](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del secretari general de l'Esport davant la Comissió d'Esports per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà (tram. 357-00427/15). Comissió d'Esports. Compareixença.
2. Compareixença del president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya davant la Comissió d'Esports per a informar sobre les activitats de l'entitat i sobre la internacionalització de l'esport català (tram. 357-00354/15). Comissió d'Esports. Compareixença.
3. Proposta de resolució sobre l'ús del català a l'esport (tram. 250-00271/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 66; esmenes: BOPC 183, 23).
4. Proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis (tram. 250-00294/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 2 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 97; esmenes: BOPC 183, 24).
5. Proposta de resolució sobre les bonificacions en l'àmbit de l'esport (tram. 250-00314/15). Grup Parlamentari de Junts, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 166, 26).

El president

Bona tarda a totes i tots. Comencem aquesta Comissió d'Esports.

Havíem fet una proposta d'alteració de l'ordre del dia per incloure els punts d'unes votacions, d'unes sol·licituds de compareixença, que ho deixarem per la propera, No farem aquestes incorporacions.

En primer lloc, si hi ha alguna substitució?

Montse Ortiz i Martí

Sí, el diputat Agustí Colomines substituirà la diputada Anna Erra i la diputada Irene Negre farà un punt.

El president

Molt bé. En substitució de qui el senyor Agustí Colomines? De l'Anna Erra, que ara hi és. Que...

Montse Ortiz i Martí

Exacte. A mitja, sí, exacte.

El president

...es faran canvis. D'acord. Doncs, en tot cas, quan vinguin, farem la substitució. *(Veus de fons.)* Sí, és que semblava que...*(Veus de fons.)* Està de cos present, l'honorable està de cos present. *(El presidentriu. Rialles. Veus de fons.)* Molt bé.

Hi ha alguna substitució més? No.

Doncs, pel que dèiem, del canvi de l'ordre del dia, no introduïm aquesta variació. Sí que ens demanaven, per part del Grup Parlamentari de Junts, que la proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins es fes al punt 5 i, a l'inrevés, el punt 5, sobre bonificacions en l'àmbit de l'esport, es fes abans i, per tant, saltar-ho a l'última. Si no hi ha inconvenient per part de la resta de grups, ho faríem així, eh? Alteraríem l'ordre entre el 4 i el 5, eh?, per una qüestió que les substitucions que llavors es produiran, doncs defensaran aquesta proposta de resolució un altre diputat o diputada.

**Compareixença del secretari general de l'Esport per a informar
sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i
les polítiques que impulsarà**

357-00427/15

Molt bé. Doncs, amb aquest canvi en l'ordre del dia, comencem el punt número 1, que és la compareixença del secretari general de l'Esport davant d'aquesta comissió per informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà. Un momentet, que vaig a buscar-lo.

(Pausa.)

Molt bé. Doncs, secretari, tindrà un temps de trenta minuts, després hi hauran les intervencions dels grups i podrà contestar o ampliar allò que consideri en una segona intervenció. Per tant, quan vostè vulgui, pot començar.

Abel Garcia Marín (secretari general de l'Esport)

Gràcies, president. Diputats, diputades. En primer lloc, agrair tenir l'oportunitat de poder compartir d'una manera distesa i espero que breu per part meva, perquè sobretot el que m'agradaria, i tal com va comentar el nostre conseller en la seva compareixença, ens agrada que ens fiscalitzin i, per sobre de tot, doncs poder demostrar d'una manera transparent quina és la nostra acció de govern i quins són els reptes que tenim d'ara en endavant i quins estem intentant, mentre estem produint, doncs intentar la línia temporal que ens ocupa, intentar resoldre temes que ens hem trobat i que esperem acabar i que sigui la mateixa línia temporal els problemes a resoldre i l'acció de govern, perquè de ben segur que plegats ho farem possible.

I abans de començar, sí que voldria dir que tot el que explicaré és possible per diferents factors. El primer, lideratge clar d'un conseller que té les coses clares, que sap què és l'esport, perquè tant a nivell de gestió com a nivell personal ha pogut jugar els diferents papers de l'auca i això aporta quelcom més.

I també, i molt important, per l'equip de la Conselleria. Un equip de tècnics responsables de diferents nivells, que de ben segur, ara, que encara ens hem de dimensionar com a nova Conselleria, doncs tots i totes estan posant quelcom més per suplir aquelles mancances que tenim com a Conselleria de nova creació.

Per això, vagi per endavant el meu agraïment a l'esforç i al treball incansable de tot l'equip tècnic i humà que ens acompanyen.

Començaré a exposar, doncs, què ens ocupa el dia a dia, actualment, i quines passes estem fent i, per sobre de tot, estem treballant el que seria com esdevenir una estructura departamental en una estructura que, com bé coneixeu tots i totes, proveníem d'una secretaria sectorial depenent de Presidència i ara el que estem intentant és funcionar en plena normalitat amb aquesta secretaria d'una manera atomitzada, diferents organismes dependents i que, amb estructures pròpies, doncs ara que entrin en el funcionament ordinari d'una pròpia conselleria, no?, com és el propi Consell Català, l'INEFC, el CAR, els centres de tecnificació, etcètera, etcètera.

I aquí, amb un treball ingent, estem intentant projectar aquesta nova Conselleria, però partint del que també definiria el nostre conseller, des de l'austeritat i la

humilitat, però sí tocant de peus a terra i reclamant allò que és el mínim indispensable per poder treballar.

En primer lloc, hem fet un primer ajust organitzatiu per poder donar forma d'una manera provisional al que és la nova realitat, que és que ara som un departament. Ara, com diem moltes vegades, seiem a la taula dels grans, podem interlocutar cara a cara amb els diferents departaments i estar presents en àmbits on, normalment i tradicionalment, el món de l'esport no hi era.

Aquí, un dels encàrrecs que estem treballant, i que amb alguns de vostès ja hem compartit, és que estem treballant aquesta estructura de segon nivell on hem d'aterrar totes aquelles funcions i donar resposta, i sobretot muscular, davant dels reptes que tenim per endavant i que són coneguts perquè, en les diferents compareixences anteriors a mi mateix, tant el conseller com la directora, van marcar i van formular quines són les línies estratègiques. I ens haurem de muscular en tot el que té a veure amb el replantejament de les infraestructures, tot el que té a veure a l'alt rendiment, tot el que té a veure a com poder donar una resposta i solució a un dels grans àmbits que té aquesta conselleria, que és un sector subvencionador i, per tant, necessita uns mecanismes àgils i ràpids, i caldrà muscular tot això.

Dins d'aquesta creació d'estructura de segon nivell, i sent fidels a l'acord d'investidura, doncs aquí quedarà ben definida el que serà l'oficina de seleccions catalanes. I tal com ja vam avançar amb alguna reunió, tindrà personal propi i amb unes funcions molt determinades i que algunes ja s'estaven fent, però el que farem és concentrar-les en aquesta oficina. Tot allò que tingui a veure amb el suport a les federacions i les seves seleccions, des de la base fins a l'alt rendiment, amb programes de tecnificació adreçats a aquestes seleccions.

Després posarem de relleu la dotació econòmica. Actualment, cal dir que hi ha prop d'1,6 milions d'euros ja destinats en un programa concret, que és el programa 5, que són 1,6 milions d'euros ja que estan destinats en aquest programa. I, a part, els prop de 600.000 euros, vehiculats amb la Unió de Federacions Esportives de Catalunya mitjançant la Setmana Catalana de l'Esport, que té com a objectiu projectar Catalunya com a escenari internacional i visibilitzar les eleccions esportives catalanes.

Entre altres coses, també el compromís de com treballar i crear marca, un pla de comunicació i la creació d'una comissió de seguiment amb participació del sector.

Per altra banda, i hi feia referència abans, s'estan realitzant pagaments endarrerits de subvencions, tot i el pressupost prorrogat, i estem gestionant expedients que tiren enrere fins a l'any 2009, i no només estem gestionant el que va cap enrere, sinó gestionant les convocatòries actuals i planificant de cara al futur.

D'aquestes diferents gestions que estem fent en el dia a dia, en l'actualitat, hem donat sortida ja a les convocatòries d'esport escolar i la voluntat és treure la convocatòria de forma plurianual per intentar treballar aquest greuge que tenim amb intentar donar compliment a allò que demana la Generalitat, mitjançant aquesta concertació reconeguda per llei i, fins i tot, també amb decrets, en aquest cas, amb els Consells Esportius i aquest greuge que anem a any passat, curs passat, a l'hora de treure una convocatòria.

Aquí volem replicar el que es va fer al Govern anterior amb l'esport federat, i és treure un plurianual, avançant-nos. I, de cara a propers exercicis, el que faríem és fer una convocatòria avançada igual que farem ara amb l'esport federat. L'esport federat es va treure un plurianual i ara, properament, abans d'entrar a l'estiu, traurem la propera convocatòria i, de cara a la temporada vinent, l'esport federat farem taula rasa. I és el mateix model que, tal com hem agafat el compromís amb les diferents reunions que hem tingut amb la Unió de Consells i els seus diferents Consells Esportius, doncs volem replicar el sistema.

Com moltes vegades dic, allò que jo em plantejava com a president de Consell Esportiu, que ho he estat durant...

Fitxer 2

...molts anys, doncs no trobaria just que aquelles reclamacions que feia com a president, ara, que puc tenir l'oportunitat a projectar i a recomanar-li al conseller aquesta estratègia, doncs em faria una traïció a mi mateix i al mateix sector.

Entenem que el sector no ha de fer davant de l'Administració per allò que acaben projectant i són un dels nostres agents importants a l'hora de desenvolupar polítiques, com és el cas de tot el que afecta l'esport escolar.

També hem resolt i hem tret la convocatòria i hem pogut analitzar les subvencions d'impacte, hem passat de quatre a cinc milions, i aquí el que hem fet és ajustar el calendari temporal, abans eren d'1 d'octubre a 30 de setembre de l'any posterior i, aquest any, per adequar-ho a anualitat concreta, la convocatòria que hem tret és d'1 d'octubre fins al 31 de desembre de l'any en curs. Amb aquest increment temporal hem augmentat un milió d'euros aquestes subvencions i ha representat un increment de prop d'un trenta per cent de peticions, i hem passat de 384 peticions a la darrera convocatòria a 538 ara. I hem passat, dins d'aquestes peticions, de 699 accions a 1.235.

També ho hem fet d'una manera..., i ha sortit el resultat d'una manera equitativa i d'impacte territorial equilibrat i, com a exemple, a Terres de l'Ebre hem duplicat aquest impacte en les peticions.

Pel que fa a clubs, mantenim el que tenim a l'actualitat, però estem estudiant, tal com hem comentat abans d'entrar amb algú present, de crear noves línies per ajudar clubs que fan competició a nivell estatal. Cada vegada més el nivell de l'esport català ocupa, no primeres divisions, sí que segones i terceres, i aquí ens hem d'ajustar a la realitat i poder permetre que aquest calendari esportiu i competitiu no vagi en detriment de la possibilitat de competir.

Hem vist un parell de casos darrerament, l'OAR Gràcia, que ha hagut de rebutjar l'ascens i, per altra banda, La Roca, també en l'esport d'handbol. Coneixem de prop i estem treballant perquè coses com aquesta no es repeteixin.

Un altre dels àmbits on la directora ja va introduir, que era tot aquell pla de xoc que afecta el registre d'entitats esportives. Com bé sabeu, tenir un registre propi és una oportunitat, però també és una càrrega de gestió i que, dins d'aquesta vocació, on intentem agilitzar processos, sistematitzar i, per sobre de tot, modernitzar el que tenim, doncs en aquest àmbit tan ampli, no?, que té a veure amb renovació de juntes directives, inscripció de noves entitats, adscripcions, cancel·lacions i modificacions d'estatuts, el que representa el dia a dia de molts clubs i federacions, i érem

coneixedors també des del sector i ara des del Govern que tenim un deure amb el teixit esportiu.

Ja, i previ a què s'incorporin properament el reforç de personal, però, simplement, en sistematitzar alguns procediments i les derivacions a l'atenció directa que es feia mitjançant el 012, he provat personalment, com un usuari més, com funcionava i estic satisfet de quina és la resposta.

A dia d'avui, hem passat el temps de resposta, sobre el tema de renovació de juntes directives, s'han avançat tres mesos, hem passat de nou a sis mesos; d'inscripcions a noves entitats, aquí hem reduït un mes; a les adscripcions, s'estava en termini i seguim estant dins el termini dels tres mesos de resposta; les cancel·lacions, que hem passat d'estar de dos anys i set mesos a què es doni resposta, hem passat a dos anys i tres mesos, i les modificacions d'estatuts, d'estar tres anys i un mes hem passat a dos anys i mig a què això es reformuli.

Diferents reptes, i ara esperem que la propera vegada que compareguem, amb aquest reforç i pla de xoc, amb la incorporació de diferents efectius, puguem posar al dia tot el que representa el registre.

Un altre dels temes estratègics importants, no per nosaltres, sinó pel teixit esportiu del país i, per sobre de tot, qui són els grans tenidors, els grans propietaris d'instal·lacions esportives, que aquest lloc l'ocupa de manera capital els nostres ajuntaments. Aquí ja s'ha informat del futur pla de xoc d'infraestructures. I aquí, d'aquesta manera, no?, del model de governança compartida i de, realment, poder posar en marxa un procés que no estigui fet a mida dels que l'iniciem, sinó que estigui fet a mida al que l'ha de rebre, hem fet un test beta amb prop de quaranta ajuntaments on, a partir d'una fitxa, que aquesta fitxa servirà per actualitzar tot el parc d'infraestructures esportives que tenim a Catalunya, actualitzar, perquè sabem que hi ha moltes infraestructures que hi són però que no estan censades, per una banda. Per l'altra, algunes que no hi són i que encara estan. I les que hi són i estan censades i que hauran d'estar censades, per sobre de tot ens agradarà saber, per primera vegada en la història democràtica de l'esport a Catalunya, saber quin és l'estat de tot el parc d'infraestructures esportives.

Ara mateix, comptem amb un document, que és del 2005, que és el Pla d'Infraestructures Esportives de Catalunya, que el que feia aquest document era analitzar quines eren les mancances i quines eren les necessitats d'infraestructures arreu del país. Nosaltres seguim apostant per aquest model, però, per sobre de tot, el que volem saber és el que tenim, com ho tenim.

Sempre ho diem, un pavelló en mal estat pot ser un problema. Aquella infraestructura que encara no existeix, de moment no representa un problema, més enllà de no poder donar un servei a més ciutadania.

Per això creiem, i amb una idea d'eficiència i sostenibilitat, el que volem és adequar l'actual parc d'infraestructures esportives i això ho farem de la mà dels ajuntaments, les diputacions, a partir de la diagnosi sortint amb aquesta fitxa treballada prèviament amb aquells que l'han d'omplir.

Per altra banda, tenim altres reptes importants, reptes que donen sortida i resposta a l'excel·lència, el que seria tot el que té a veure amb la tecnificació, a aquells que ocupen una part de la piràmide esportiva mitja-alta de la realitat actual, no?

I aquí, en primer lloc, volem adequar tota la xarxa de centres de tecnificació, redefinir-la. Aquí també partim d'un decret que ve del 2002, la realitat del 2002 a la del 2025 és molt diferent, i creiem que hem d'optimitzar tots els recursos que aboquem, de forma conjunta amb federacions, ajuntaments i tots els agents implicats.

Aquí, en primer lloc, el que hem fet és una diagnosi de la situació actual a tots els centres de tecnificació: el centre de tecnificació, el propi, a la Residència Joaquim Blume; el Centre de Tecnificació de Rem de Banyoles; el Centre de Tecnificació Esportiva del Ripollès; el Centre de Tecnificació Esportiva de Terres de l'Ebre, al municipi d'Ampostà, i el Centre de Tecnificació de la Seu d'Urgell. I per acabar, vam acabar fa un parell de setmanes l'anàlisi del centre especialitzat d'esports d'hivern a la Vall d'Aran.

Aquest és un primer pas, on volem objectivar quins són els serveis que es presten i quins són els necessaris per tenir una xarxa d'equipaments i de centres, no només equipaments, equipaments i serveis per l'esportista, on s'ha d'actualitzar, en primer lloc, en un model descentralitzat, proper i amb criteris objectius, transparents i, com

deia, territorialment equilibrats. I aquí el que volem és, amb aquesta anàlisi, doncs dotar d'uns mòduls bàsics de serveis i que, amb coordinació amb el centre d'alt rendiment, el que hauria de ser el *hub*, aquest punt neuràlgic que, d'alguna manera, també en aquells serveis que no siguin necessaris en cada centre de tecnificació es pugui dotar de serveis.

Tot el que té a veure amb l'alt rendiment, per una banda, va al que serien els continents, però després anant als continguts, que seria el propi model d'alt rendiment. Aquí el que volem, i torno a repetir, els models del 2002 ens han servit, era un bon document, però hem d'obrir la ment i focalitzar el que a vegades també la tecnologia ens aporta.

Estem en un moment on les dades són molt importants, on la informació que podem tenir és molt gran i tot això ho hem d'objectivar, com poden ser, doncs, com deia, no?, aquest establiment d'un sistema de governança amb un model de participació activa dels agents implicats i, sempre, i això també és una de les coses que el conseller ho té molt clar, posar l'esportista al centre. Per a nosaltres el més important ha de ser el subjecte, el posar l'esportista a l'eix central.

Per tot això creiem que s'ha de fer un reconeixement integral de l'esportista com a eix principal del sistema, definir els seus drets i deures, establir mecanismes de protecció jurídica, mèdica, educativa, i sobretot emocional, i amb un enfocament en la persona, més enllà del rendiment esportiu.

Creiem que l'esportista, i això també és un tema que intentem repetir constantment, l'esportista un dia deixarà de ser esportista i la part personal és aquella que hem de vertebrar i llaurar per tal que, quan ja no sigui esportista, la part que queda, que és la persona, doncs tingui totes les eines i haguem pogut oferir-li tot allò que necessita per aquesta transició competició-vida, com tots i totes nosaltres, que estigui ben cohesionada.

I aquí, doncs, apostem, com s'està fent amb tot el que té a veure amb la carrera dual, tot el suport com a esportista i també a nivell acadèmic. Aquí faig parèntesi, volem objectivar i volem aprofitar tota l'oportunitat que se'ns dona per aquests petits hivernacles, digui's centres de tecnificació i centres d'alt rendiment, per poder començar a creuar dades. Aquí, properament, ens trobarem tots els responsables

acadèmics i coordinadors pedagògics dels centres de tecnificació i rendiment per analitzar les dades a nivell acadèmic de certa població que dedica moltes hores al rendiment esportiu, veure com, d'una manera objectiva, com podrien ser les notes mitjanes amb l'ESO i el batxillerat, però, sobretot, allò que ens permet indexar a nivell objectiu els i les joves que fan rendiment i els que no, veure quines són les seves notes a la selectivitat i, d'aquesta manera, intentar defensar des de tots els àmbits que, fent més esport, millorem el nostre rendiment acadèmic, i aquí és una oportunitat de l'esport de l'alt rendiment i, com no?, també de l'esport en edat escolar, que també forma una part important d'aquesta piràmide.

Catalunya té un model. Jo crec que ens miren i crec que hem sigut capaços durant molts anys de treballar aquesta dualitat, esport escolar-esport federat. I ara, i com també diu el conseller, el que representaria l'esport 360, que és allò que no és esport escolar, que no és esport federat i que és l'activitat física i la pràctica diària, que és allò que passa fora dels terrenys de joc.

Per això un dels reptes, i que m'hi estendré després, a posteriori, tenim un repte per donar servei a l'esport federat, a l'esport d'escolar, parlarem d'esport universitari...

Fitxer 3

...com a etapa de vida o com a espai, a vegades coexisteixen diferents espais. I hem de posar en crisi tot això, però crisi entès de manera positiva, com es fa a la cultura japonesa, crisi com a oportunitat de rebatre i captar opinions i veure oportunitats, sempre amb una premissa, hem d'augmentar la pràctica esportiva del país, i aquí no ha d'haver-hi escletxes, ni escletxes territorials ni escletxes socials. I per tant, a partir d'aquestes premisses, intentar activar totes les eines, tots els instruments i tot, al final, les persones que dediquen el seu dia a dia, de manera a vegades desinteressada, a fer possible aquestes voluntats polítiques que tenim.

Per altra banda, i ja intentaré anar acabant perquè, de veritat, prefereixo esvair dubtes que venir a parlar del meu llibre, crec que serà molt més enriquidor poder donar resposta als vostres dubtes o, fins i tot, propostes, per tal de millorar el que ens ocupa a tots i a totes.

Al ser departament tenim l'oportunitat de projectar esport, però també tenim l'oportunitat de projectar altres polítiques que fan altres conselleries, però vista la transversalitat que té el nostre àmbit, també tenim l'oportunitat de fer aquest treball interdepartamental.

I, aquí, doncs estem treballant de la mà de tot el teixit tot el que té a veure amb el protocol de protecció de menors. Hem desplegat ja a totes les representacions territorials i hem exposat el protocol, que va estar un temps en revisió perquè hi havia alguns desajustos jurídics i, a petició de Mossos d'Esquadra i tot el que es tipificava el Codi Penal, doncs vam haver de fer unes modificacions. Per això ja m'excuso per endavant en les modificacions que hi ha hagut i a la tardança, ho hem pogut solucionar.

I també estem treballant altres temes amb diferents conselleries, com pot ser l'acord de govern contra els discursos d'odi en l'esport.

També, i és un dels eixos que mai hi haurà prou recursos per intentar treballar aquest àmbit, que és treballar per la plena igualtat en la pràctica i en els òrgans de decisió en el teixit esportiu. Hem d'igualar la pràctica esportiva entre nois i noies i hem d'arribar a igualar els òrgans de decisió, les juntes directives, on, malauradament, encara hi ha una diferència molt gran.

Tenim altres reptes, altres reptes com és treballar també per la igualtat i la plena integració de l'esport per a persones amb discapacitat.

També implicats amb el Departament de Drets Socials en la lluita contra la pobresa infantil.

I altres temes, i que també ens interpel·len, com és tot el que té a veure amb la relació de la persona amb el medi natural, i aquí en gran part es relaciona mitjançant la pràctica físico-esportiva. I aquí, doncs, estem treballant en diferents àmbits. En primer lloc, estem treballant amb el Departament d'Interior per la creació de l'Observatori Català dels accidents al medi natural per tal de tenir informació, indexar què passa i per què passa. I a partir que tinguem dades, és allò, no?, aquella frase que tots i totes hem escoltat, allò que es vol millorar, primer, s'ha de quantificar. I aquí, doncs, amb un treball a partir de les diferents conselleries, volem millorar el

que està passant ara al medi natural, també en el que ens relaciona en aquesta idea de sostenibilitat en protecció al medi natural.

També intentar, que no és fàcil, conciliar els interessos del sector esportiu amb, no dic interessos, sinó també les obligacions de preservar el medi natural, equilibri complicat en alguns esports, però estem fent aquest treball conjunt i amb diferents departaments.

Aquesta setmana, interpel·lats també per la situació que s'ha donat al Port de Sitges, doncs també portem mesos treballant amb la Direcció General de Ports i les diferents federacions per intentar estimar i posar sobre la taula la necessitat de preservar, i Catalunya n'és un exemple, de moltes activitats de platja, portuàries també, però també de platja. Perquè, per molt que el medi de pràctica sigui el mar i que, aparentment, no es necessiti un espai físic per desenvolupar aquesta activitat, els nostres esportistes i les nostres esportistes necessiten uns espais auxiliars. Tenim el cas del patí vela, que l'únic que necessitem és mar, però aquests esportistes també necessiten uns serveis auxiliars i el que estem intentant treballar, en el marge i les competències que ens pertocuen, és intentar preservar i modular, per metres lineals de costa, per exemple, doncs ics metres quadrats de serveis. Seria un exemple a aplicar.

I, després, doncs fer els passos necessaris per aquells ports i aquelles afectacions que venen determinades per la llei de costes, doncs fer el que sigui possible per intentar preservar l'activitat esportiva, rica en aquestes activitats de platja i de port que tenim al nostre país.

Altres reptes, els refugis de muntanya. Actualment, tenim tot un ventall d'espais que compleixen una funció important i que, fins ara, doncs eren entesos com espais que podien dotar d'uns serveis, però calia una protecció elevada. I aquí el que hem volgut és introduir, i en el futur PIEC, aquesta funció i també les funcions del guarda, per tal de complir aquestes funcions de seguretat i serveis a la muntanya.

Aniré acabant. Tenim importants reptes, volem situar Catalunya al mapa mundial i per això també l'aposta que fem pels grans esdeveniments esportius. Aquests esdeveniments, amb els tres factors que comenta sempre el conseller: amb un retorn

econòmic, un retorn social i la cura mediambiental. Doncs, a partir d'aquestes premisses, treballem.

I, properament, doncs tindrem un campionat d'Europa i d'Espanya de BTT a la Molina; un mundial de piragüisme a Sort i a La Seu, el 2027; campionat d'Espanya absolut d'atletisme a Tarragona, i, l'any 26, acollirem el Tour de França.

Tenim grans reptes, l'esport el 2025 no és el mateix que l'any 2000 i cal obrir el focus. Millorar el que tenim amb l'esport federat, l'esport escolar i el pla català de l'esport a l'escola és un repte, és una necessitat i ho volem fer, com dic sempre, que el sector no sigui un complement circumstancial, que sigui un subjecte. Però hem de sortir de la zona de confort i arribar allà on, tradicionalment, no hem arribat, en aquests nous espais de pràctica esportiva, molt més enllà de pavellons, piscines, etcètera, etcètera. Hem d'arribar a interlocutar també amb el turisme esportiu, buscant l'equilibri entre els beneficis i els possibles riscos. I també donar una importància i suport a les empreses i a la indústria de l'esport, i ara tenim una gran oportunitat.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Doncs moltes gràcies, secretari, senyor Abel Garcia. I ara havíem establert un temps de tres minuts, algun portaveu m'ha demanat si us podíeu estendre, intentem ajustar entre tres i quatre minuts, eh?, i..., eh? (*Veus de fons.*) Bé, si tothom estem d'acord fem cinc, eh? No hi ha problema? Sí? D'acord? Doncs farem cinc minuts. Molt bé, doncs comencem pel Grup Parlamentari de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bona tarda senyor Abel Garcia.

El president

Disculpa, disculpa. El proponent és Esquerra Republicana, sí, sí, sou els proponents. (*Veus de fons.*)

Marta Vilalta i Torres

Gràcies, president. Cap problema, si vol seguir la diputada de Junts. D'acord, doncs fem-ho per l'ordre que estableix el Reglament.

Moltes gràcies, secretari, per la compareixença, per les explicacions. Certament, doncs, vam demanar que pogués comparèixer a la comissió per poder-nos actualitzar de tota la feina feta en aquesta nova conselleria. I per aquí comencem, és una bona notícia, és una oportunitat pel país i pel sector que hi hagi la conselleria de l'Esport i de l'Activitat Física al nostre país, però aquesta oportunitat s'ha d'aprofitar. Vostè ara acabava parlant d'oportunitats, doncs, certament, les oportunitats s'han d'aprofitar perquè per si soles no es donen.

I per tant, després d'aquests nou mesos de govern i que doncs hi ha el nou conseller i vostès estan en l'àmbit de l'esport del nostre país, doncs s'ha de començar a notar. Perquè tenim la sensació que algunes de les idees clau que avui també, i estratègiques pel país, que compartim, que vostè ens ha detallat, seguim una mica amb el mateix pla, no hem passat a l'acció. I per tant, creiem que s'hauria de començar a notar algunes de les grans decisions d'aquests eixos estratègics.

Anem per pams. Recursos econòmics, suport al sector, on, efectivament, els recursos econòmics és un puntal. Aquí venim, doncs, de la passada legislatura, també d'aquesta recuperació amb suport a través de les subvencions i de suports al sector. Vostè ara ens explicava també en quin punt estan, d'assumir parts que encara venien d'enrere i, després, doncs la planificació de les noves convocatòries.

Nosaltres volem insistir en aquesta idea de..., podríem resumir, abans i més. És a dir, abans avançar tot el que sigui possible en les convocatòries. Vostè ens explicava, doncs, el fet de poder anticipar i que siguin plurianuals, això és molt important, de fet, ho reclamen tant les federacions com els clubs com els consells per poder tenir aquesta estabilitat i aquesta planificació. I més, és a dir, seguir amb aquesta tendència d'increment perquè, certament, doncs el sector esportiu del nostre país és gran, és extens, és important.

Com deia el filòsof Johan Cruyff, els diners i els recursos han d'estar al camp. Entenem que fa falta també els recursos per poder muscular la Conselleria, com ens explicava, però, certament, tots els recursos possibles, la major part dels que es puguin, al camp, què vol dir doncs per als esportistes, que vostè deia que són el centre del sistema. Efectivament, també seguim aquesta filosofia.

Un dels altres eixos, la igualtat d'oportunitats per a la pràctica esportiva. També el que fa a nivell de gènere, per exemple. I per tant, en aquest sentit, vostè ho ha anomenat de passada, no?, en un dels eixos de treball transversal amb altres conselleries, per a nosaltres és un puntal, l'impuls i el seguiment i el desplegament de l'impuls de l'esport femení. Existeix el pla de l'esport femení, el pla d'impuls i, per tant, setanta mesures, amb un diagnòstic molt ben fet, amb un treball fet també amb el sector. Per tant, també li demanaríem en quina fase està i li demanaríem també, doncs, que el despleguin i, per tant, que hi posin també tots els recursos perquè la feina està feta i ara l'únic que cal és desplegar el pla d'impuls femení.

En aquest sentit, també altres eines. La recepta esportiva, voldríem saber també en quin punt està. Vam fer un acord de govern per impulsar-la. L'altre dia ens comentaven al col·legi de professionals de l'àmbit de l'esport..., de professionals de l'esport, doncs que estaven fent plans pilot també en segons quins territoris. En quina fase es troba el desplegament de la recepta esportiva?

I quan parlem d'igualtat d'oportunitats, també parlem d'equilibri territorial, també ho ha mencionat, però, en tot cas, aquí anem al pla d'equipaments. Hem sentit..., aquest és un exemple d'aquell que n'hem sentit però no veiem. Hem sentit doncs que reiterava avui l'existència d'aquest pla de xoc per als equipaments, amb aquesta primera fase de diagnosi que han preguntat els ajuntaments, d'acord. Quin és el *feedback* que hi estan rebent? Quan podrem tenir coneixement d'aquest *feedback*? Amb quin calendari treballen per poder desplegar aquest pla d'equipament?

Saben, i també ho volem posar en valor, que hem aconseguit, hem pactat, hem acordat aquests quaranta milions de suplement addicionals en el tercer suplement de crèdit per a la temporada 25-26, per als mesos que vindran. Per tant, doncs, arriben recursos per als equipaments i volem començar a anotar.

I dues qüestions, o tres, de passada, perquè ja se m'està acabant el temps. Defensa de la llengua catalana, vostè no n'ha parlat avui en la seva intervenció. És eina de cohesió, l'esport és espai de socialització, per tant, és molt important que també es treballi com un eix importantíssim, i aquí vostè no n'ha parlat. Per tant, li demanaríem màxima ambició i exigència en aquest àmbit.

El tema de les seleccions, certament, n'hi ha fet referència. Hi estem treballant. Per a nosaltres el reconeixement de les seleccions esportives catalanes és clau també, anem treballant, és un camí i s'han de...

Fitxer 4

...fer passos.

L'oficina, com més aviat millor l'hem de tenir present.

I voldria acabar preguntant-li per si ens pot informar també sobre l'estat de la tramitació o en el cas dels preparatius de la nova llei al nostre país, perquè també n'hem sentit a parlar moltes vegades, tots compartim que s'ha de fer, però tampoc tenim novetat sobre aquest tema.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies... (*Veus de fons.*) Farem després un torn final de deu minuts, que hauria de ser suficient. Ara fem la intervenció de tots els grups. Ara sí, per part de Junts, Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, bona tarda, senyor Garcia, i la veritat és que ha sigut un plaer escoltar-lo perquè hem escoltat coses sobre el Departament que no havíem escoltat fins a dia d'avui, cosa que agraïm, perquè és veritat que el Departament té una nova estructura i, quan abans es posi en marxa, segurament veurem molts més resultats dels que es poden veure fins ara,

Que compartim una mica la idea de la diputada Vilalta, que costa veure resultats de dia d'avui en molts aspectes, no? I això és una mica el que nosaltres des de Junts voldríem venir a explicar i a reclamar-li, no?

Vostè ha parlat, per exemple, del registre d'entitats esportives. Sí que és veritat que s'ha aprovat un pla de modernització, que es va aprovar el febrer, i ens ha explicat una sèrie de resultats, no?, que s'han vist. En tot cas, considerem des de Junts que són insuficients.

I voldríem saber la incorporació d'aquestes noves persones, no?, quina previsió tenen que es puguin anar complint els terminis de tots els tràmits, no? Perquè sí ens han avançat que s'estan intentant reduir els temps dels tràmits, però aquest personal entenem que hauria de servir per posar-se al dia.

I des de Junts també pensem que calen mesures estructurals perquè està molt bé que s'hagin incorporat aquestes persones, que, a més a més, ja ens van dir que serien persones eventuais, però nosaltres considerem que cal anar un pas més enllà i caldria estudiar nous mecanismes, com la finestra única o la simplificació de processos mitjançant una reforma legislativa. En aquest sentit, li voldríem preguntar si tenen previst algun altre canvi.

Quant als equipaments esportius. Compartim, crec, que l'estat són totalment deficients i hi ha manca de disponibilitat d'equipaments arreu del territori i, a més a més, també moltes federacions esportives no poden celebrar les competicions que haurien de fer regularment per aquesta manca d'infraestructures.

I també caldria abordar els desequilibris territorials, no? Sí que és veritat que, com ens ha dit, estan en fase de diagnosi, però creiem que hi ha temes que s'haurien d'abordar de manera urgent. I li volíem preguntar si hi ha alguna manera d'anticipar-nos i no haver d'esperar aquesta diagnosi, perquè ja portem quasi un any i s'està retardant, i hi ha problemes que són urgents i que creiem que hauria de posar-se una mica al fil a l'agulla i anticipar-se una mica més.

I en aquest sentit, i parlant de grans equipaments, també voldríem saber quin és l'ús estratègic que preveuen pel circuit de Montmeló, perquè a vegades no se'n treu el rendiment de tots els equipaments que tenim actualment.

Un altre tema prioritari per a Junts per Catalunya són els retards en els pagaments de la UFEC i la UCEC, vostè n'ha fet referència i sabem que, a més a més, hi han intentat posar les millors eines i la millor intenció. En tot cas, creiem que aquests endarreriments no només posen en risc els programes, sinó que comprometen la viabilitat de les entitats. Demanem, doncs, saber quin és el calendari de pagaments que tenen previst i els canvis estructurals que tenen previst perquè aquesta situació no sigui una manera d'actuar, no?, que veiem que, a més a més, es repeteixen cada

temporada i estaria bé que, segurament, hi hagi un canvi en el programa de subvencions.

També volem destacar el creixement preocupant de la violència a les competicions esportives. Sí que és veritat que vostè ha parlat dels infants, però nosaltres creiem que els camps de futbol, de hoquei, de bàsquet, de qualsevol activitat esportiva es generen tensions, es generen insults, es generen situacions de racisme, que crec que són intolerables, i des de Junts per Catalunya ens preocupa molt aquesta situació perquè ja no només afecta els esportistes, sinó que afecta la societat en general i els espectadors, i sobretot els infants que van a veure aquest tipus d'esdeveniments. En aquest sentit, ens agradaria saber si, més enllà del protocol de violències, si tenen previstes algunes mesures.

A nosaltres, com li hem dit, ens preocupa i estem disposats a, en qualsevol aspecte, a seure'ns i parlar-ne de manera immediata perquè hi ha situacions que creiem que són inacceptables.

Quant a la llei de l'esport, que vostè encara no n'ha fet referència, no sé si tenia previst fer-ho a posterior, compartim també el que ha comentat la meua companya senyora Vilalta, d'Esquerra Republicana, no?, i que ens agradaria saber en quin tràmit està la nova llei de l'esport perquè és veritat que la van anunciar però no tenim més informació a dia d'avui.

Un altre aspecte que vostè ha fet referència és la vida dels esportistes i aquesta dualitat que tenen en l'àmbit educatiu. I ens agradaria saber vostè què n'opina o quina previsió tenen, no?, sobre l'esport universitari. Perquè és veritat que fan molta feina, no estan reconeguts com a esport, però, en canvi, tenen una gran funció a l'hora de l'abandonament esportiu en l'edat dels estudis universitaris. Aleshores, sabem que és molt complicat la dualitat entre els estudis i ser un esportista, i no parlem d'esport federat, sinó que parlem de l'esport i l'activitat física en general. I ens agradaria saber quina previsió tenen si tenen previst fer algun acte de reconeixement perquè siguin entitats esportives, perquè siguin reconegudes com a tal.

I en l'àmbit més local, vostè ja n'ha fet referència, és el cas de Sitges. A Sitges tenen dues grans problemàtiques: una és el Club de mar i la segona és el Club de Natació de Sitges, que, segurament, vostè sabrà que estan en subhasta. I ens agradaria

saber quines gestions han fet, si tenen previst intentar mediar, perquè creiem que és inacceptable que es tanquin, u, equipaments, que, a més a més, parlem d'equipaments però deixem perdre equipaments esportius tan importants i de referència a la comarca i, a més a més, activitat esportiva i tots els esportistes que deixen de poder fer la seva activitat.

I per acabar, només, vostè també ha parlat de poder gestionar i administrar els esports de muntanya, i ens agradaria preguntar-li com està la llei de refugis de muntanya, si la tenen prevista i en quin calendari, més o menys, tenen prevista impulsar-la.

I res més. Tenim molts reptes per endavant, creiem que és molt important situar les polítiques esportives al centre de l'agenda social. Per tant, que qualsevol cosa, endavant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Partit Popular, el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bona tarda, secretari general de l'Esport, senyor Abel Garcia.

Portem, pràcticament, un any des que es va posar en marxa aquesta Conselleria d'Esports i, sincerament, el balanç que fem des del Partit Popular de Catalunya no és positiu.

Estem molt contents i sempre ens hem mostrat favorables de la creació d'aquesta Conselleria i, de fet, vam ser l'únic grup polític que s'hi va posicionar a favor durant la campanya i, per tant, ho veiem com un element molt positiu. Perquè, si altres sectors, que són pilars fonamentals a Catalunya, han tingut sempre una conselleria, doncs per què l'esport no l'havia de tenir? Per tant, vagi per davant que el nostre compromís és total.

Però ja que tenim la Conselleria, hem de valorar i analitzar què fem, i aquí em sap greu que és on tenim discrepàncies i el rumb que s'està prenent per part de la Conselleria ens està generant preocupació.

En primer lloc, no hem vist cap avenç en qüestions fonamentals i que formen part de les reivindicacions que ens transmeten els clubs, les federacions i els consells esportius amb els que ens reunim, com, per exemple, la descongestió del registre d'entitats esportives. Ens consta a través dels mitjans de comunicació i de les declaracions del Conseller en seu parlamentària, quan hem preguntat o l'hem interpellat, i ens diuen que s'està treballant. Però després d'un any no hem vist cap canvi ni cap millora substancial. I la realitat és que el registre continua, un any després, col·lapsat, i la duració per resoldre i tramitar els expedients, tot i la lleugera millora que ens ha expressat vostè, continua sent inadmissible en una democràcia moderna.

Tampoc hem vist grans avenços en el famós pla de xoc que es va anunciar per la millora d'instal·lacions esportives. Tots coneixem nombroses instal·lacions que necessiten una actualització immediata perquè es pugui dur a terme la pràctica esportiva en condicions, i cal molta més col·laboració entre els ajuntaments i la Generalitat.

I el que m'ha sorprès és que el Departament estigui treballant en l'actualització d'un pla del 2005, si no ho he entès malament. Això significa que la Generalitat porta més de vint-i-cinc anys perduts en matèria d'instal·lacions esportives a Catalunya. I, previsiblement, puc saber quina serà la seva resposta, i és que no hi ha pressupostos i que, per tant, no hi ha eines per poder tirar endavant cap d'aquestes qüestions. Però és que la qüestió dels pressupostos és la seva responsabilitat. Governar i aprovar uns pressupostos que permetin tirar endavant totes les millores del sector esportiu és responsabilitat del Govern de la Generalitat.

I per tant, com dic, és una legislatura que comença amb molt mal peu, i això afecta de manera directa el sector de l'esport.

L'únic que sí que s'ha fet és tirar endavant les polítiques per a la internacionalització de les seleccions esportives catalanes. De fet, és el primer al que s'ha referit. Per tant, vostès es pleguen, clarament, davant de les exigències d'Esquerra Republicana per tal de seguir al poder. Van anunciar una oficina que treballaria per això, i avui vostè ens ha confirmat que, en breu, aquesta oficina estarà operativa i amb el personal necessari. Vostès no només continuen engreixant la macroestructura

administrativa de la Generalitat de Catalunya, sinó que, com dic, es pleguen i posen l'esport al servei dels partits independentistes.

I li he de dir molt clarament, és que està fent molt més aquesta Conselleria i el Govern de Salvador Illa per les pretensions nacionalistes de Junts i Esquerra que els propis Junts i Esquerra quan estaven al Govern de la Generalitat. I, de fet, és que ja ni el Grup Parlamentari Socialista se n'amaga, el passat Ple va votar a favor d'una moció de Junts per internacionalitzar les seleccions catalanes. I, com els he dit moltes vegades, senyors socialistes, i a vostè també l'hi dic, senyor Abel Garcia, els puc assegurar que ningú va votar el PSC perquè facin això.

En definitiva, el balanç del primer any crec que és molt negatiu. La Conselleria, de moment, no resol cap dels problemes reals dels esportistes, clubs i federacions catalanes, i ens genera una gran preocupació que es pleguin davant de les exigències d'Esquerra Republicana d'una manera tan clara i tan flagrant.

I sí que m'agradaria acabar-li consultant per dues qüestions. Una d'elles n'ha fet esment la portaveu de Junts, i és sobre quines accions està prenent la Conselleria amb la situació i l'enderroc del Club de Mar de Sitges.

I després m'agradaria consultar també si té la Conselleria en ment tirar endavant algun pla de deduccions o bonificacions fiscals per a la pràctica esportiva, especialment orientada cap a les rendes més baixes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el senyor Alberto Tarradas. Endavant.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Agraeixo també la seva compareixença, senyor secretari general. Ens ha fet un discurs, podríem qualificar, d'ambiciós, però el balanç que ens ha presentat, realment, al nostre grup parlamentari ens genera alguns dubtes.

Sí que hem pogut sentir molt de titular, molt de pla estratègic, molt d'anunci institucional, però, realment, hi ha un poc impacte real sobre el terreny en aquest any de legislatura que portem ja.

Mentre des del despatx es parla de noves lleis, de discursos ambiciosos, el que viuen molts clubs catalans és realment diferent, són subvencions impagades, instal·lacions deteriorades, tràmits interminables i una Administració que, en lloc d'ajudar, molt sovint entorpeix aquest procediment.

Ens parlen d'impulsar l'esport escolar, el teixit federatiu, els consells, però els diners no arriben, els diners continuen sense arribar. Hi ha entitats que encara esperen els ajuts del curs passat, clubs que no poden planificar la seva temporada, ni renovar el material, ni pagar els entrenadors. Si aquesta és una realitat i, davant d'això, doncs aquest discurs que sentim habitualment sobre inclusió i igualtat doncs queda en paper mullat si no es compleixen les obligacions de la Generalitat.

Ens diuen que estan digitalitzant. Ens agradaria saber quin és l'estat real d'aquest registre d'entitats perquè veiem, per com ens transmeten els clubs, que continua col·lapsat. Canviar una junta pot trigar mesos, tots són traves, caldria recordar al Govern que el que necessita realment el teixit esportiu és eficàcia, no més paperassa. Els clubs no volen portals, el que necessiten realment són solucions.

Tenim milers d'instal·lacions de tot el territori, moltes en un estat lamentable, pavellons amb goteres, vestidors impracticables, camps que no compleixen unes condicions mínimes i, mentre això passa, doncs el Govern presenta plans i més plans que encara hem de veure com arribaran a executar-se. Els pobles, no necessiten anuncis, el que necessiten són obres. Molts cops sí que es dona el finançament perquè puguin construir les instal·lacions esportives, però després els que han de cuidar el manteniment d'aquestes instal·lacions són els propis ajuntaments i moltes vegades, amb els seus recursos propis, doncs no hi arriben.

El Departament reorganitza càrrecs, crea estructures, obre oficines, impulsa agendes ideològiques, les d'Esquerra i Junts gairebé totes les han fet seves, però no compleix amb aquestes funcions bàsiques. El problema no és una falta de discurs, hem vist que el tenen, sinó una falta de responsabilitat a l'hora d'executar les seves missions.

Des de VOX no volem fer grans retòriques, el que volem és defensar els clubs, les famílies, els entrenadors, els voluntaris, que molts cops sostenen l'esport català, molt d'esforç i molt poc suport.

I per això exigim unes mesures que siguin molt concretes, clares i aplicables, començant per aquest pagament immediat de totes les subvencions que encara estan pendents: un pla de xoc per rehabilitar aquestes instal·lacions esportives amb un calendari, amb uns pressupostos i uns criteris objectius i clars; la digitalització real i útil d'aquest registre d'entitats i de tots els tràmits; suport a l'esport base, escolar i inclusiu, que sigui real, que sigui directe, que sigui lliure de condicions ideològiques, i una transparència pressupostària, perquè els clubs el que han de saber és el què, el quan i com cobriran aquests ajuts, amb rigor, amb previsió i amb respecte.

Si segueix aquesta línia tindrà el nostre suport, i vostè diu que li agrada que el fiscalitzin, a nosaltres ens agrada fiscalitzar, i aquesta serà la nostra tasca.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara tindrà la paraula, per part dels Comuns, el senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, senyor secretari. M'he canviat, eh?, estic aquí. *(Rialles.)* Coses del Reglament.

Bé, benvingut, eh? I, sobretot, dir-li que el repte que té és...

Fitxer 5

...ingent, diguéssim, no? O sigui, si ja ho és, d'entrada, el fet, com vostè mateix ha dit, de tenir el rang de conselleria, això de seure a la taula dels grans, no?, doncs fa que, com està veient, encara siguin més altes les expectatives respecte de la feina a fer. Per tant, li agraeixo també que ho manifesti amb aquesta sinceritat i amb aquesta honestedat, que el repte realment és complicat.

Com bé sap, nosaltres defensem una política que defensa l'esport com a eina de cohesió social, de salut pública i de transformació col·lectiva. Per tant, valorem molt positivament algunes de les línies que s'han anunciat, a les que avui també ha fet referència, però creiem també que calen compromisos una mica més ambiciosos per garantir un accés universal i, sobretot, una gestió que sigui transformadora.

En primer lloc, passos per la democratització de l'esport. Li han preguntat també sobre la propera llei de l'esport, que ha de ser aquesta, precisament, una eina per això, per combatre desigualtats i per garantir l'equitat, per garantir recursos pels barris populars, per les zones rurals, pels col·lectius en risc d'exclusió.

En segon lloc, la inclusió, també, i equitat de gènere. Cal un pla estratègic per a l'esport avançat. Cal implementar mesures concretes per combatre l'abandonament esportiu de les noies adolescents, programes que promoguin l'esport escolar i no competitiu. Combatre estereotips de gènere, visibilitzar els referents femenins. En aquest sentit, sobre el pla estratègic per a l'esport adaptat, quins són els plans?

En tercer lloc, la sostenibilitat i accés comunitari als equipaments. Ara li referiré una pregunta.

En quart lloc, també, com a eina, l'esport com a eina de transformació social. Aquesta estratègia de l'Esport 360 per a nosaltres ha d'anar més enllà de la promoció de l'activitat física i convertir l'esport en un veritable motor de transformació social.

I el suport, que també s'ha manifestat, sobre les seleccions esportives catalanes. Nosaltres donem suport ferm a aquesta creació de l'oficina per promoure aquestes seleccions. Això pot reforçar la identitat col·lectiva i la projecció internacional de Catalunya, però, això sí, aquest projecte ha de ser inclusiu, ha de ser transparent i ha d'estar ben dotat de recursos.

I algunes preguntes més concretes sobre això. L'avantprojecte de llei de l'esport en quin estat es troba? Aquesta llei de l'esport com garantirà l'accés a l'activitat física en zones rurals i barris amb menys recursos? Tenen ja una idea per on ha d'anar?

Sobre la inclusió de col·lectius vulnerabilitats. Quin serà el pressupost i el calendari pel pla estratègic per a persones amb discapacitat? Com es garantirà la implicació

de les entitats representatives d'aquests col·lectius tant en el disseny com en l'execució del pla?

Sobre l'equitat de gènere. Quines mesures concretes es prendran per combatre l'abandonament esportiu, en concret de les noies adolescents? Es preveu algun programa per visibilitzar referents femenins i combatre aquests estereotips de gènere en l'esport escolar i federat?

Sobre equipaments, que s'hi ha referit al pla de xoc. Com es prioritzaran les inversions, un cop fet aquesta diagnosi, pel que fa a la modernització dels equipaments esportius? És a dir, hi haurà un compromís per aplicar criteris de sostenibilitat ambiental, entenc, o no? Es prioritzarà la rehabilitació d'infraestructures existents i l'ús d'energies renovables o anirem a noves infraestructures? És a dir, quins mecanismes de priorització?

Sobre el suport a entitats de base. Com es concretaran ajudes a les entitats que participen...? No me les podrà contestar totes, no passa res, eh? (*Veus de fons. Rialles.*) Sobre les entitats que participen en categories nacionals, que n'ha fet esment, però com es concretaria això?

Com es dotarà, ja li han preguntat, de recursos a l'oficina de les seleccions esportives catalanes?

Sobre l'Esport 360. Com es traduirà aquesta estratègia amb accions concretes per promoure la diversitat cultural i per combatre l'exclusió social? És a dir, la implicació d'associacions veïnals, entitats comunitàries amb el seu desenvolupament, per a nosaltres és important.

I després una última, aquesta si vol també me la pot contestar o no, però una que és més d'actualitat, doncs del cas de la Federació Catalana de Futbol. Ahir mateix vam tenir sentència del TSJ, diria, no sé si la coneix o no la coneix, quina valoració en fa? I en aquest sentit, hi havia o no obert un expedient del Tribunal Català de l'Esport? Si es tancarà o es mantindrà obert? En fi, una mica la seva valoració, si té temps per fer-la amb tot el que li estem preguntant.

I moltíssimes gràcies de nou.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara seria el torn del Partit dels Socialistes Units per Avançar. Té la paraula el seu portaveu, José Ignacio Aparicio.

José Ignacio Aparicio Círia

Moltes gràcies, vicepresident. Nosaltres farem una intervenció i alguna consulta, el que passa és que necessitem tres compareixences com aquesta per contestar totes les preguntes del president.

Bé, benvingut, secretari general. Celebrem la seva presència aquí per abordar qüestions fonamentals per al present i el futur de l'esport i de l'activitat física al nostre país.

No ens cansarem de repetir que la creació de la nova Conselleria d'Esports representa un pas històric en la consideració de l'esport com a política pública prioritària. Aquest nou marc institucional, amb una estructura que s'està conformant i que permetrà una acció més àgil, més coordinada i més ambiciosa pel nostre esport.

Valorem molt positivament aquest procés de reorganització interna que s'està donant a terme. Sabem que reformar estructures no és gens fàcil, però és imprescindible per guanyar en eficàcia, en eficiència. En aquest sentit, esperem amb interès el nou decret d'estructura, que ha de garantir una millor governança, més transparència i una capacitat operativa molt més gran.

Pel que fa a la gestió econòmica, volem reconèixer l'esforç que s'està fent per incrementar el pressupost destinat a l'esport, especialment per pagar endarreriments, alguns històrics, a entitats esportives que durant anys han treballat amb incertesa. Aquesta estabilitat financera és clau perquè federacions, clubs i consells esportius puguin fer la seva tasca amb garanties.

També volem destacar la tasca que es fa des dels centres de tecnificació i alt rendiment, com ha comentat, una peça clau pel desenvolupament del talent esportiu del nostre país. És fonamental seguir intervenint-hi, renovant equipaments, modernitzant instal·lacions i garantint l'atenció integral dels esportistes, tant físicament, mèdicament, acadèmicament i emocionalment.

Secretari, una de les línies d'acció més importants del seu Departament també és el protocol contra les violències en l'esport, que s'està desplegant amb rigor i compromís. Celebrem que el Govern hagi passat de les bones intencions als fets, calen eines, formació i mecanismes de detecció i actuació per garantir que l'esport sigui un espai segur per a tothom, especialment per a infants i per a joves.

Un altre àmbit rellevant que ha comentat, per mi és bàsic, perquè és on jo practico esport, és el de l'activitat física a la natura. Catalunya és un país amb muntanya, mar i entorns naturals privilegiats i és molt encertat que des de la Conselleria es posi el focus en els esports d'aventura, de natura, els refugis de muntanya, la necessitat de compatibilitzar pràctica esportiva, conservació del medi i desenvolupament local. El pla de millora de refugis i el treball amb agents del territori són un bon exemple de com es poden fer les coses bé, eh? M'afegeixo, doncs, a la consulta que ha fet la companya Montse Ortiz sobre si tenim dates al respecte.

En aquest mateix sentit, també valorem molt positivament el desenvolupament de la recepta esportiva o recepta mèdico-esportiva, que en algun moment, a través del conseller o en alguna altra compareixença o mocions, s'ha parlat, perquè vincula, al final, l'activitat física com a part de la solució a moltes malalties cròniques, però també com a eina de salut mental, de benestar emocional i de qualitat de vida. I, llavors, m'agradaria saber doncs en quin punt es troba i si ens poguéssim ampliar aquest tema.

Del pla estratègic de grans esdeveniments esportius, que també podem estar contents que s'està dissenyant un pla per consolidar Catalunya com a referent en l'organització de competicions d'alt nivell. Aquests esdeveniments, al final, generen projecció internacional, activitat econòmica, ocupació i cohesió territorial i beneficis socials pel nostre territori si es fan bé.

I el pla de xoc en infraestructures esportives doncs era molt necessari, s'està impulsant per donar resposta a dèficits estructurals, eh? Moltes instal·lacions municipals requereixen millores urgents i cal, doncs, una col·laboració estreta amb els ens locals, que és el que s'està fent per fer-ho possible.

L'esport, al final, és salut, és cohesió social i educació. La feina feta des de la nova Conselleria, tot i haver començat fa poc, per a nosaltres és molt significativa i

encoratjadora, i li demanem que continuïn per aquest camí amb determinació, rigor i escolta activa els agents del sector. El país esportiu que volem només el podem construir si treballem colze a colze des del consens i l'ambició.

Sí ens agradaria saber també, com han comentat els companys, la companya Vilalta, el company Mijoler, el tema de la llei. Sabem que s'ha obert una consulta pública perquè la ciutadania del sector esportiu participi a l'avantprojecte de la nova llei. Si ens en pot fer cinc cèntims i explicar una mica com funciona o amb quin tempus jugarem, doncs estaria fantàstic.

No, no, és que no donarà temps, és que ja no et pregunto més perquè és impossible. El Mijoler ens ha esgotat totes les preguntes. *(Rialles.)*

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara tenim un minut per posar-nos de peu, no? *(El presidentriu.)* Vas comentar que hauríem de... *(Veus de fons.)* Estava previst un temps de deu minuts, però, si no teniu inconvenient, jo crec que, també m'ho ha demanat, li podem donar quinze minuts, no?, per veure que intenti contestar alguna més de les preguntes que fèiem.

Abel García Marín (secretari general de l'Esport)

Molt bé. El que intentaré és..., he separat per cada intervenció i, si em repeteixo, em disculpeu, però intentaré donar resposta a tot el que sé ara, que espero que sigui pràcticament tot.

Mireu, jo crec que s'ha notat, Esquerra ens deia que s'ha de notar que hi ha aquesta nova Conselleria. Jo crec que prop dels cinc-cents municipis que hem visitat el conseller i jo mateix, a part de tota l'estructura, ho han notat. Però no només és aquesta presència, sinó que és acompanyament i escolta activa per aquest model de governança que el conseller vol aplicar.

El que volem fer és aixafar territori, prendre el pols, per prendre les millors decisions. I com dic sempre, que el sector no sigui complement circumstancial, sinó que sigui subjecte de les decisions que volem prendre.

Tota la raó, tot el que té a veure amb la igualtat d'oportunitats, igualtat de gènere, està clar que ha de formar part de l'ADN de les nostres polítiques, però els enfocaments també són importants i l'enfocament que necessitem també per no errar el tret de la manera de projectar i com treballar, està clar que ho hem de fer de la Conselleria, que de manera transversal s'ocupa de l'àmbit. I és per això, eh?, que feia esment en aquest treball interdepartamental i que seguim apostant, fruit del programa d'impuls a l'esport femení, hem tingut amb les mateixes persones que van redactar.

Aquí, doncs, també ens hem de reforçar en aquesta oficina perquè, per temes que no comentaré aquí, doncs tenim una mancança i que intentarem substituir aviat per intentar focalitzar, però de la mateixa manera que les diferents convocatòries feien una discriminació positiva en l'esport federat femení, de la mateixa manera ho estem treballant i volem anar més enllà. El conseller està plantejant, fins i tot, doncs temes com beques als esportistes i beques concretes amb les dones esportistes, fins i tot que vulguin ser mares, cosa que seria, doncs, per primera vegada a la història de l'esport català aquest suport a aquestes noies.

El tema de la recepta esportiva. Estem en una fase de diagnosi de recollida de dades i informació i el que té l'obrir una oferta pública de noves persones a treballar amb un projecte que crec que és engrescador i pioner a l'Estat i a Europa. Tenim més de tres-centes persones que s'han presentat a la selecció i, fixeuvos, a la feina diària, a la feina paral·lela de poder triar bé el total de deu persones que reforçarem, doncs és ja, pròpiament, una tasca.

Aquí esperem que les properes setmanes ja tinguem doncs la persona que coordina, l'administratiu i les vuit persones que, de manera descentralitzada i amb representació territorial, puguin fer, doncs, tot l'encàrrec d'aquesta diagnosi dels recursos i aquesta interacció amb els centres d'atenció primària per tal que predomini la prescripció mèdico-esportiva per sobre del que seria la recepta esportiva tradicional.

El tema del pla de xoc. El tema del pla de xoc i infraestructures esportives, en fèieu referència, des del 2005 no tenim un pla d'infraestructures esportives a Catalunya, que no vol dir que no s'hagi invertit en instal·lacions esportives a Catalunya, però dir

que la Generalitat de Catalunya accepta una petita convocatòria de municipis de menys de dos mil habitants amb una dotació creiem que insuficient. No hi havia hagut una convocatòria seriosa per afrontar polítiques expansives perquè, fins ara, la planificació de les infraestructures esportives del país eren planificats de manera expansiva, mai de la manera que planificarà seguint les directrius del mateix conseller, conservar el que tenim i millorar el que tenim.

I aquí ja dono resposta amb els criteris d'eficiència, accessibilitat i seguretat. Aquests són els criteris que, a priori, treballarem per la millora de l'actual parc d'infraestructures. Estudiarem si hi ha mancances territorials que es necessiten de nous equipaments. I el que estem fent, justament, és això, que la fitxa de diagnosi que hem volgut treure per tenir una radiografia clara de l'estat de les nostres instal·lacions és interlocutar amb qui són els tenidors d'aquestes instal·lacions, previ a una fase beta de prova. I en les properes setmanes s'anunciarà aquest pla que entre..., i ja l'anuncio, el conseller m'ha donat permís, d'aquest prop de...

Fitxer 6

...112 milions d'euros de manera plurianual. Seria una utopia dir que injectem una quantitat ingent de milions per executar aquest any, tots sabem que el que no s'hagi licitat i programat avui és impossible executar-ho i justificar-ho a finals d'any. I que la fórmula que us proposarem serà de manera plurianual, amb un pla molt similar a com s'ha treballat el PUOSC, per tal de fer una injecció important de recursos en la millora del part d'infraestructures esportives actuals, seguint el que us he comentat, eficiència, sostenibilitat, seguretat i accessibilitat. És el que nosaltres plantejem.

El tema de la defensa de la llengua catalana. A dins del Pacte nacional per la llengua hi figuren mesures concretes per tot el que té a veure l'ús de la nostra llengua a la pràctica físico-esportiva.

Dir-vos que les dades que tenim recollides en el darrer trimestre de l'any 2024 no són les millors notícies que podem tenir. I farem públic l'informe de l'estudi que arriba fins a menors..., fins a setze anys de la pràctica físico-esportiva, on també, fent incidència al que comentava el president, hi ha una escletxa de procedència, hi ha una escletxa de pràctica físico-esportiva en noies i hi ha una escletxa, sobretot, en

tot el que té a veure l'adolescència. L'adolescència en noies és una suma on tenim un *gap* important d'abandonament i està clar que hem de prendre accions. Sempre ho dic, i ho diu una persona que prové del món rural, ser pobre i ser d'un territori allunyat a la metròpoli és ser doblement pobre. Hem de lluitar contra l'escletxa social, però també contra aquesta escletxa territorial a l'hora de planificar, no només les infraestructures, sinó els programes a desplegar per part de l'Administració.

Per acabar, pel Grup d'Esquerra, i si em deixo alguna cosa, espero que després ho podem comentar, la nova llei. La nova llei tots els que som del sector veiem que hi ha desajustos. Abans no ho he esmentat directament, però he acabat introduint el que volia dir, i crec que us ho he posat en safata perquè pregunteu. La nova llei el que intentarà fer, i és una cosa que sabem de la nostra conjuntura al Parlament, serà una cosa de tothom. En primer lloc, del sector, escoltar el sector. Però, per altra, d'un consens, sense un consens parlamentari sabem que les sumes no donen.

Per tant, amb la proposta, com sempre, amb el lideratge d'un conseller que escolta, un conseller que té la mà estesa, treballarem de la mà del sector. Activarem la taula de l'esport i també, dins aquesta mateixa taula de l'esport, que ha de servir com a òrgan de participació i que, a banda de l'impuls de la llei i d'escoltar i recollir iniciatives, serveixi com a pla d'impuls per altres projectes, on estarà tot el sector esportiu, el tradicional i el nou, les empreses, de la mateixa manera que a la darrera taula de l'esport impulsada per l'anterior Govern, també tindrà la seva cabuda.

I el que estem treballant ara és, justament, la consulta. Nosaltres considerem que sí, però fem una consulta dins de la memòria que s'ha publicat, aquesta memòria preliminar on llancem uns quants dubtes i que està a disposició de tota la ciutadania, que deliberin si cal o no cal canviar la fotografia que tenim de l'any 2000. Si el que tenim ara s'ajusta dins del marc normatiu o hem de ser expansius en el que deia, hem de donar resposta a les empreses, hem de donar resposta a l'esport universitari, que no apareix en aquesta llei, hem d'entendre l'esport universitari com un moment de vida, com un espai, perquè coneixem l'esport universitari, però moltes vegades, fins i tot, els mateixos universitaris coincideix que estan fent la seva tasca esportiva o el seu desenvolupament esportiu en altres àmbits i que a vegades aquesta dualitat, fins i tot, genera incompatibilitats. Hi ha universitaris que estan fent esport federat, i

aquí caldrà veure i és una oportunitat. Jo veig la llei, com deia abans, en un moment de crisi, crisi en positiu, per veure els reptes i si podem estar a l'alçada del que la ciutadania i l'actualitat ens reclama.

Per part del Grup de Junts, el tema del registre. Doncs nosaltres creiem que, abans d'incorporar els efectius, que la propera setmana s'incorporaran part d'aquests efectius que han d'intentar alliberar tot aquest volum de demora que tenim, esperem que la propera vegada que tinguem aquí, els números que us presentem siguin els que mereix el teixit esportiu, amb un bloqueig, doncs que és el que ens trobem.

Digitalització, modernització. A vegades, ho penso com a ciutadà, si l'Administració fos un *marketplace*, fidelitzaríem els nostres clients? I jo crec que és una pregunta que ens hem de plantejar. I nosaltres creiem que en aquest procés de digitalització volem fidelitzar i que no participin perquè estan obligats, sinó que participin perquè els hi posem les coses fàcils.

Sempre utilitzo la mateixa imatge, el pescador que veiem que va a pescar amb maduixes. El pescador que pesca amb maduixes, pesca amb el que li agrada a ell, i nosaltres creiem que s'ha d'anar a pescar amb cucs perquè és el que li interessa al peix. I aquí, posant el ciutadà i l'esportista al centre, el que hem de fer és anar a cercar allò que necessita el ciutadà, la ciutadana, el club, la federació, que és girar-ho. El que deia, el que diu el conseller, posar l'esportista al centre, posar el club al centre, posar la federació al centre, no els esquemes a vegades que, aparentment, semblen immutables de l'Administració i els seus procediments.

D'aquí, i això és una novetat com a Govern, aquest procés de digitalització de totes les conselleries, de tots els departaments, i que de ben segur l'ajuda d'aquesta nova direcció d'intel·ligència artificial també ens facilitarà molt les coses.

Però estic molt d'acord, de fet, hem parlat en altres ocasions que és una injustícia que un canvi de junta directiva es demori el temps que es demori. Agafo el compromís com a secretari general per poder seure i dir-vos en pocs mesos com fem justícia al teixit esportiu.

Amb el tema equipaments, l'he contestat.

El tema circuit de Montmeló. Vostès saben, nosaltres hi som com a membres del Consell d'Administració, però el lideratge, actualment, Conselleria Empresa, jo crec que s'estan fent les coses bé. Hem pogut establir tot el que representa el MotoGP. I el que estem fent també és com treballar perquè el Circuit de Catalunya tingui cabuda en el que representa la tecnificació i la millora de les nostres federacions esportives. Ahir mateix ens trobàvem amb la Federació Catalana de Motociclisme i veure, doncs, com poder sufragar les despeses que representa obrir i posar en marxa el circuit, però seria impensable no pensar en els nostres esportistes, en les nostres federacions d'automobilisme i motociclisme i que tinguin cabuda en el nostre circuit.

El model jo crec que s'està treballant bé, s'està intentant també buscar la sostenibilitat econòmica d'aquest espai i també lluitar i treballar per la descarbonització i tot el que representa el que pot generar un circuit.

El tema del Club Natació Sitges. En som coneixedors, la setmana passada vaig estar a Sitges amb l'alcalde. I aquí crec que, com a municipalistes que som per sobre de tot, respectar les decisions i les voluntats del propi Ajuntament. I dir-vos que també estem analitzant amb l'Institut Català de Finances un pla també per aquells clubs, entitats que estiguin en un moment complicat i que hi hagi un acompanyament més enllà de les pròpies línies de finançament que tenim, però, per sobre de tot, aquest respecte a l'autonomia municipal amb aquest model de gestió, però també supervisar i protegir el que és l'activitat esportiva.

Sobre el tema de la llei de refugis. Vam assistir al Congrés de la Federació d'Entitats Esportives de Catalunya, però setmanes anteriors vam convocar la mateixa comissió de refugis amb un full de ruta clar, i era introduir el refugi de muntanya dins del pla d'infraestructures esportives de Catalunya. I, això, torno a dir el que deia abans, un edifici per si sol no fa la feina, ha de ser un pla d'infraestructures i serveis i determinar com es presta aquest servei i dignificar també la figura del guarda, i de la mà de l'escola catalana de l'esport poder treballar la professió de guarda amb tota aquesta activitat polifacètica que fan, en molts casos, preservant la seguretat de la nostra gent a la muntanya.

Es deia que potser el nou Govern està fent passes cap a postures independentistes més que mai. No, aquest Govern el que és fidel és a la seva paraula i als seus compromisos. I dir-vos que estem mantenint el que hi havia, això sí, amb un compromís clar de donar visibilitat i, com diu sempre el conseller, l'esportista triarà. I aquí, per sobre de tot, donar compliment a la paraula donada. El Partit Socialista compleix els seus acords.

Bonificacions fiscals. Estem treballant i amb els diferents àmbits i els diferents sistemes de possible actuació. Aquí, per una banda, tot el que té a veure l'IVA, IRPF i, fins i tot, interpel·lar el sector local, amb la seva autonomia, com poder, doncs, si cal, i tenim algun alcalde a la sala, aquells metres quadrats que es destinin a la pràctica físico-esportiva tenen la possibilitat de bonificar, en tant que la seva pràctica té un benefici i un interès públic.

O sigui, que els tres àmbits els tenim: deducció de l'IVA, deducció del tram de l'IRPF i, fins i tot, interpel·lar a aquells ajuntaments que s'ho puguin permetre bonificar l'activitat en infraestructures destinades a la pràctica esportiva que el sector privat, i aquí també en aquesta idea de col·laboració públic-privada, que tampoc ens n'amaguem, també compleixen una funció dins el sistema esportiu català.

Pel que fa a VOX. Espero, doncs, que aquesta opinió subjectiva canviï i que els resultats, perquè intentarem objectivar en aquesta política de la dada, també serem exigents en el nostre pla de govern, per intentar demostrar que aquella Catalunya esportiva que nosaltres retornem el dia que no hi siguem sigui millor que la que ens hem trobat. És una premissa que, coneixent el conseller, doncs ho té, ell sempre ha dit, volem que la conselleria sigui un èxit i l'èxit serà que quan nosaltres no hi siguem se segueixi apostant per aquesta conselleria, perquè entenem aquesta conselleria com una eina, com deia el president, de transformació social i atenent a tot el que ha de ser la pràctica esportiva i els seus beneficis.

President, intentaré... *(L'oradorriu. Veus de fons.)* ...el que sigui, però estem totalment d'acord que l'esport és un motor de transformació social. Crec que tenim programes, que fem de la mà dels Consells Esportius, que demostren que podem trencar barreres. Jo ho he dit i ho repeteixo, jo no vaig tenir l'oportunitat que tenen ara molts nens i nenes de fer el programa del Blanc Escolar, a casa meva no arribava

el paper d'autorització per anar a esquiar, no m'atrevia a posar-li als meus pares. A dia d'avui, i gràcies a la feina dels Consells Esportius, el Departament d'Ensenyament i l'ara Conselleria, puguem aportar i apropar els nens i nenes a una activitat que fins a dia d'avui era vista com a elitista.

I per acabar, intentarem seguir potenciant, treballant per un esport segur, per un esport igualitari i, com deia, apostant pels grans esdeveniments, complint aquesta equació: sostenibles, amb un retorn econòmic i, per sobre de tot, social.

Moltes gràcies.

El president

Secretari, doncs moltes gràcies hem estat extensos en la resposta, però jo crec que s'ho mereixia perquè les preguntes eren moltes i el repte també. Gràcies per la compareixença. Esperem veure'l, com vostè mateix s'ha ofert, doncs en properes compareixences per anar donant compte de la seva tasca i de la seva feina.

I ara suspenem uns minuts pel temps d'anar a buscar el següent compareixent, d'acord?

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 7

El president

Bé, doncs bona tarda de nou i reprenem aquesta Comissió d'Esports.

Compareixença del president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya per a informar sobre les activitats de l'entitat i sobre la internacionalització de l'esport català

357-00354/15

El senyor Jaume Domingo Planas i la senyora Patrícia Illa Borge, en representació de la Unió de Consells Esportius de Catalunya, com els he avançat, doncs tenen un temps de quinze minuts per la seva compareixença.

Jaume Domingo Planas (president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya)

Moltes gràcies, diputats, diputades, president.

Bàsicament, avui els venim a mostrar una molt alta preocupació dels Consells Esportius de Catalunya amb tota la situació que hi ha de les diferents coses que els plantejarem.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

És una situació greu, que veiem amb un punt d'esperança, això sí, per la nova Conselleria d'Esports i perquè pensem que això ha de reforçar molt el paper de les entitats esportives. I que el que farem avui, sobretot els hi demano que s'ho prenguin no amb un sentit de crítica, sinó amb esperit constructiu, perquè no venim a criticar i venim a proposar. És un tarannà nostre de fa molts anys que han patit tots els governs, per tant, parlarem des d'aquest sentit.

Com els hi deia, ens trobem amb una realitat que fa massa temps que arrosseguem, que no... *(Se sent un soroll.)* Epa! Pere, t'has fet mal? D'acord. *(L'oradorriu.)*

Deia que és una realitat que fa molt de temps que arrosseguem i que, sincerament, ja no podem continuar que sigui d'aquesta manera.

Els venim a parlar de cinc coses que situaran això que els hi deia, no? La primera és la situació econòmica que ens ofega. Repeteixo, no s'ho mirin com una crítica al Govern actual, sinó com una mirada enrere de tots els governs, i ho dic així, que han passat per la Generalitat de Catalunya.

I les dades són clares. Això que els diré ara són les dades d'aquest any, però podríem fer la mateixa anàlisi de les dades d'anys anteriors i de l'altre any anterior i de l'altre any anterior i de l'altre any anterior.

Mirin, en aquest moment, alguns consells esportius tenen pendents de cobrament el vint per cent de subvencions no abonades endarrerides. És veritat, i ho hem de reconèixer i ho volem dir aquí, que aquest Govern ha sigut el més àgil i el més ràpid en aclarir aquest tema. Mai un govern havia actuat amb tanta celeritat i amb tanta decisió com ho ha fet aquest Govern, i això ho volem dir. Però encara ens queden alguns consells esportius que, degut a revocacions d'anys anteriors, de l'any 20, 21, 19 i 20, encara tenen subvencions pendents, i això, com comprendran, no pot ser. No pot ser que una justificació de subvenció trigui tants anys a poder-se aclarir.

En aquests moments, si haguéssim d'haver cobrat el que s'ha cobrat, els consells esportius hauríem d'haver ingressat 4,9 milions d'euros, i no hem ingressat un euro. Per tant, portem tota aquesta temporada esportiva treballant, diguéssim, sense saber quina és la quantitat que tindrem atorgada i sense saber quant cobrarem. Una temporada esportiva, eh? Per tant, són 4,9 milions d'euros dels consells esportius. I això, com deia, es repeteix any rere any.

La Unió de Consells, en aquests moments, té pendents d'ingressar de la Generalitat 570.000 euros. La subvenció ordinària de la Unió de Consells són 450.000. D'aquests 570.000 euros, n'hi ha 156.000 que són de temporades anteriors. I 414, que són el vuitanta per cent d'aquesta temporada. Com veuen, així és impossible treballar amb dignitat i treballar bé. I, per tant, aquesta situació no es pot seguir normalitzant i hem de prendre cartes perquè això no sigui així.

Això ens provoca, per un cantó, una incertesa constant. No sabem mai quan arribaran els diners, com arribaran, si podem actuar o no podem actuar amb les diferents coses, i així no es pot treballar.

I una segona cosa que és més important que mai. Mirin, això posa en risc el patrimoni personal dels presidents dels Consells Esportius i de les seves juntes directives, perquè estem gastant diners que no sabem si vindran, i ens ha passat alguna vegada que després no han arribat els que ens havien dit. I, per tant, posa en risc, com deia, el patrimoni personal de gent que, desinteressadament, treballa a favor de l'esport escolar i de l'esport popular d'aquest país. I això tampoc no pot seguir passant.

Una segona situació. La situació del marc legal que tenim els Consells Esportius, que és un marc antiquat i oblidat.

Passa la diapositiva, que és la de darrere.

Mirin, tres exemples d'això que els hi diré ara. Els Consells Esportius encara ens regulem per un decret que es va fer, es va aprovar, quan les dues Alemanyes es van reunificar, fa trenta-cinc anys, i no s'ha tocat ni una coma, ni una coma, eh? En trenta-cinc anys no em diguin que el país no ha canviat i l'esport d'aquest país no ha canviat.

Un segon exemple. El Decret d'entitats esportives, que té quinze anys, el 2010, va deixar exclosos els Consells Esportius i la Unió de Consells de la seva regulació. I es va dir perquè, per la importància que teníem en aquell moment, es legislaria sectorialment per aquests dos. Vostès han vist alguna cosa? Nosaltres fa quinze anys que seguim esperant que això es reguli i que es faci.

I un tercer exemple d'això. La resolució sobre l'esport escolar fora de l'horari lectiu també té quinze anys. No em diguin que en quinze anys les entitats esportives fora de l'horari lectiu dels centres educatius no han canviat i les escoles no han canviat.

Bé, això la pregunta és fàcil: hi ha interès d'aquest Parlament i dels governs de la Generalitat de Catalunya que això funcioni? Perquè si hi ha interès i ho hem de mesurar per la situació que estem rebent, és que no n'hi ha cap.

I per tant, els vinc a dir que, si us plau, bones paraules estan molt bé, aquí també s'ha dit avui que hem de treballar molt bé, que som molt importants pel país, però ens hem quedat a la cua de tot. Potser també és una mica culpa nostra perquè no som d'aquells que venen aquí a criticar, ni a cridar, ni a fer tot això. Però, bé, oblit de trenta-cinc anys i de quinze anys i de quinze anys. I això no pot seguir. Jo els demano, si us plau, que vostès són el poder legislatiu, que actuïn també, i també demano al Govern actual, a la Conselleria, que ho faci.

Aquesta situació ens ha portat també a un col·lapse de competències. Els Consells Esportius en aquests moments estem fent moltes coses més que diu la llei de l'esport, que diu el decret de regulació dels Consells Esportius i, per tant, ja estem..., hem superat el marc legal. I no sé, qui ens ho prohibirà? Perquè ja l'hem superat, el marc legal ja és obsolet i ridícul davant d'aquesta situació. Per tant, doncs això.

Quatre coses immediates que els demanem. La primera, que revisin i actualitzin el decret de Consells Esportius o que, si us plau, tirin endavant la regulació que hi havia prevista a la Llei de 2015.

Segona, que definim molt bé quines són les funcions dels Consells Esportius i de la Unió de Consells, perquè ara ja les hem trencat totes.

I, tercer, que, si us plau, actuïn. En el tema de les subvencions no podem seguir d'aquesta manera. Nosaltres, a diferència de les federacions i de qualsevol entitat esportiva, executem programes que són de la Generalitat de Catalunya. Que quan es convoquen i quan es convoca la resolució, surten publicats al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. I per tant, això no és una subvenció normal i corrent, executem per ordre, diguem-ho així, de l'Administració. I no hem de patir tant amb el finançament d'aquests dos programes.

La nova llei de l'esport, un altre dels punts que són importants. Mirin, jo avui sentia les converses i penso que hem de fer un esforç tots plegats per canviar el marc mental. Perquè jo encara he sentit a parlar, avui, de piràmide, de posar al centre l'esportista i d'esport de rendiment i tecnificació. No he sentit a parlar d'esport per a tothom, no he sentit a parlar de la vida d'un esportista, eh?, s'ha dit en alguna frase, no?, l'esportista quan deixa de ser esportista. No, per a nosaltres l'esportista no deixa mai de ser esportista, d'acord?

I no mirin el triangle, mirin el rectangle, si us plau. També s'ha dit avui, no?, la piràmide. La piràmide què és? La piràmide és que uns quants a baix fan molt i els de dalt són uns pocs. Nosaltres volem un rectangle. Si us plau, mirin-la d'aquesta manera.

Dret universal a fer esport.

Protecció i modernització de les entitats esportives. També...

Fitxer 8

...una frase que també s'ha dit avui aquí. Hem de posar l'esportista al centre, totalment d'acord. Hem de posar l'esportista al centre i a les entitats esportives sense ànim de lucre que li donen cobertura per poder fer esport. Perquè si ens deixem

aquesta segona part, no sé on farà l'esport l'esportista. Per tant, si això la llei no ho protegeix, no anem bé. És l'esportista i les entitats esportives que li donen suport.

I per últim, si volem fer aquest esport veritablement per tota la ciutadania, té quatre grans models, diguem-ho així, de funcionament, això. Per un cantó, l'esport en edat escolar, que és bàsic pel nostre país i que no és el mateix que l'esport de tecnificació i rendiment.

L'esport de tecnificació i rendiment, que el volem i volem que hi hagi esportistes molt bons i que en siguin una mostra, d'això, però també volem l'altre.

L'esport universitari, com s'ha dit. I, permeti'm que els ho digui, es deixen sempre una altra cosa important, que és l'esport popular, l'esport de la gent, que després veuran que també té tradició històrica al nostre país, eh?

Per tant, quatre models esportius. Si us plau, la llei que els reconegui tots, perquè si se'n deixen un, hi haurà una part de la població que no podrà fer esport.

I això és el que estem intentant, arribar a acords amb la Unió de Federacions Esportives a través de la Unió d'Esports de Catalunya, i amb tot. Pensem que ha de ser un repte que aquesta llei estigui aprovada per majoria aclaparadora del Parlament de Catalunya, perquè serà una manera de poder fer i tirar les coses endavant bé. Però, si us plau, obrin el ventall.

Quan diuen que hi ha molts esportistes adolescents que pleguen, clar que pleguen, perquè si fem la piràmide, vol dir que els que ja no són tan capacitats per poder jugar o esportistes, els anem fotent fora perquè ja no donen pels esports de rendiment. Que no tenen dret aquesta gent a fer esport? Que no té dret a fer esport una persona gran fins a l'edat que li faci falta durant tota la seva vida activa? I per tant, jo sí que els demano que d'aquest aspecte tinguin un mirament diferent.

Dir també que nosaltres defensarem fins al final el dret a l'activitat física i esportiva durant tota la vida activa i defensarem també fins al final els consells esportius que l'esport ha de ser saludable, inclusiu, educatiu i arrelat al territori. Perquè si no és així, també deixarem una part del territori, que són comarques molt petites d'aquest país i municipis molt petits d'aquest país, que no poden fer l'esport que es fa a l'àrea metropolitana perquè són un munt de gent.

I, per tant, està molt bé que hi hagi tecnificació i que hi hagi tot el que hi hagi d'haver, però si això no va acompanyat de, veritablement, una força important per a l'esport de tothom, això no té massa sentit com a país.

Ara li passaré la paraula a la Patrícia perquè els parli una mica de la mirada internacional i d'això que els hi deia jo ara, d'acord?

La Patrícia, perquè en tinguin una referència, a part de membre de la Junta Directiva dels Consells Esportius, en aquests moments és la vicepresidenta de l'organització internacional més important que hi ha al món d'esport popular. Per tant, també que vegin que la feina està feta perquè això existeix a la resta del món, l'esport popular. Sembla que sigui una paraula tabú que no volen dir, però existeix. I per tant, ara ella els explicarà tota la feina que han fet fins ara.

Patrícia Illa Borge (secretària de la Unió de Consells Esportius de Catalunya)

Sí, de manera breu. Gràcies, president.

Benvolguts diputats i diputades. Explicar-los, com deia el president, que des del 2015 la Unió de Consells Esportius de Catalunya hem estat treballant en aquest pla internacional, en posar l'esport català arreu del mapa i situar-lo allà on ha de ser.

Formem part de plataformes europees importants i no només del CSIT, com dèiem, de la Confederació d'Esport per Tothom o d'Esport Popular, sinó que també formem part d'altres entitats, amb altres entitats i altres associacions de l'arc mediterrani, també acords amb entitats que tenen més de cent anys d'història i que parlen també d'esport popular. Un esport que, com deia el president, és el que nosaltres també estem liderant i el que volem treballar aquí a Catalunya.

Aquest any, doncs la veritat és que el Govern ens ha recolzat molt, moltíssim, en poder participar al campionat mundial de la federació, el més important que hi ha de l'esport popular, que són els World Sports Games, i que anirem amb una delegació catalana a participar-hi.

I a vegades algú diu: «Ostres, però és important això? És important que l'esport català surti arreu d'Europa, l'esport popular, no?, l'esport per tothom, no només el de rendiment, sinó la resta?» Doncs sí, és importantíssim. I, de fet, aquest paper nostre que estem treballant amb d'altres socis ens permet també treballar projectes

innovadors i transformar el país, una mirada local però per arribar lluny, per fer un #glocal(4.55), no?, que se sol dir, de global a local i de local a global.

Estem treballant, per exemple, amb reptes com la sostenibilitat. Tenim un projecte internacional en què hi participem, on volem crear esdeveniments esportius amb zeros residus. És un repte important, tots els municipis els tenen, totes les administracions els tenen. I, per tant, nosaltres també volem ser part d'aquesta solució.

O, per exemple, doncs la inclusió. Constantment, veiem competicions per persones amb discapacitat i competicions per persones que no tenen discapacitat, però no podríem organitzar esdeveniments que realment fossin inclusius? Doncs també treballem amb un projecte liderat per una associació internacional que es diu AICS, que treballa de la mà del Govern italià i que promou valors de l'esport, de la igualtat i del respecte.

I com no, doncs volem parlar també de recuperar aquest fil de memòria històrica, que el president abans en feia menció. Tenim un deute pendent amb l'Olimpíada Popular de l'any 1936. Recordin que a Barcelona va tenir lloc l'Olimpíada Popular en resposta a l'Olimpíada de Berlín, que estava secundada pel nazisme, i que estava compromesa amb la pau, amb la lluita contra el totalitarisme, que veiem, malauradament, que cada cop és més present a les nostres vides. I que, per tant, el que nosaltres creiem és que aquest Comitè Català per l'Esport Popular, que ja parlava d'esport i ciutadania, l'hem de recuperar, ens interpel·la avui més que mai.

I per tant, aquesta resistència pacífica, aquesta inclusió a través de l'esport i dels valors, doncs nosaltres volem realitzar-ho commemorant els noranta anys de l'Olimpíada Popular de l'any 1936, que serà l'any vinent, i amb reconeixement institucional que mereix aquest acte històric, aquest acte històric que va tenir lloc al nostre país i que, per tant, creiem que tots hi hem de jugar, hi hem de competir i hi hem de guanyar els totalitarismes. Per tant, ho deixaria aquí.

Gràcies.

El president

(*Veus de fons.*) Absolutament. Ara espero que els portaveus també ho siguin. I per tant, ara, si tenim un temps de tres minuts, intentem ajustar-nos i, per part de Junts, el senyor De Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. No només us heu ajustat amb el temps, sinó que us agraïm el fons, però sobretot la forma, perquè podíeu venir molt més empenyats, podíeu venir molt més enfadats, no ho heu fet, i jo crec que teniu raons. Per tant, primer, el que ens toca és donar-vos les gràcies per, malgrat les circumstàncies i el que heu travessat i el que ens heu explicat, com manteniu aquest nivell de feina de rigor i de servei arreu del país, això sí que és situar l'esportista al centre. I per tant, donar-vos les gràcies. I, per la part que ens pugui tocar, us demanem disculpes també, evidentment, també. No tenim cap problema a reconèixer-ho. En tot cas, com que també ho havíem fet en privat, que ens hem posat a la vostra disposició... Ara hi ha un nou impuls, hi ha la pròpia conselleria. Nosaltres tenim una portaveu, la Montse Ortiz, que, bàsicament, el que vol en aquest sentit és treballar, i Junts per Catalunya us ho han dit en privat, doncs ara també us ho diem en públic, ens teniu al vostre costat per la feina que ens esteu plantejant fins ara.

El deute que ens heu plantejat de l'UCEC és inassumible per vosaltres. Més enllà de les responsabilitats personals que això també pot arribar a implicar. I, per tant, dir-vos que aquesta feina també l'hem fet en privat, l'hem fet amb la conselleria i, a més, avui l'hem tornat a fer en públic, perquè us ha precedit el secretari general de l'Esport, l'Abel Garcia, i ja heu vist que li hem tornat a reclamar que això no podia continuar així i que havia d'haver-hi un pla de contingència per posar-nos al dia de la forma que sigui.

Que hi hagi persones que vegin en perill la seva nòmina o els seus pagaments no pot ser, senzillament no pot ser i, per tant, ens hem posat a disposició del Govern, no per fer d'oposició en el sentit d'ensenyar-li les vergonyes, que ho podríem fer, sinó de manera constructiva, perquè això, es posi fil a l'agulla.

Nosaltres sabem que estem treballant també, intentant, com a oposició, que el Govern assumeixi aquest projecte de desburocratització, digitalització i, essencialment, simplificació de tots els tràmits administratius. I crec que en el cas de

l'esport, que implica també persones i entitats no lucratives, doncs això ha de ser més evident i més fàcil que mai, i, per tant, aquí ens hi trobareu.

La qüestió del marc legal. Preneu notes, evident, les dates que heu fet, la necessitat d'actualització, amb això ens hi trobareu, ja us ho vam dir quan ens vam trobar.

La necessitat, aquesta inseguretat jurídica que patiu no pot ser que s'allargui en el temps.

La nova llei de l'esport. Ens agrada la visió que oferiu, sabeu que hi estem treballant, us vam demanar opinió, com a tantes d'altres organitzacions esportives, i aquí ens hi trobareu.

I també, i aquí em refereixo a la part que ha fet la senyora Patrícia Illa, a nosaltres ens sembla essencial per aquesta part de construcció nacional i de cohesió nacional que representeu, aquesta mirada internacional que feu.

I, sobretot, i aquí em poso el barret, jo, no sé si sabeu, com a Junts, soc el ponent de la Llei de Memòria Democràtica i, per tant, el tema de l'Olimpíada Popular ha de tenir una celebració com pertoca. No pot ser que molta gent ni tan sols sàpiga què va passar, quan, efectivament, ho heu explicat molt bé, el que es va fer és fer aquest contrapès al que estava passant a Berlín, que era aquesta #10.26 del feixisme, aquesta organització que tenia Hitler al capdavant, amb tot el que havia de passar encara i el que ja estava passant.

I per tant, si tenim l'oportunitat que Barcelona, que n'havia de ser seu, doncs pugui fer una representació digna, aquí ens hi trobareu, no només per complicitat amb el que és el món de l'esport, sinó, sobretot, per responsabilitat històrica i per fer-li la punyeta a tots aquells que volien que tot això no tingués memòria, no tingués record. I per tant, aquí ens hi trobareu una vegada més.

Però més enllà del que és aquesta..., acabo, president, també la vostra actuació internacional la recolzem, ens hi sentim profundament identificats i us en donem les gràcies.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Esquerra Republicana, el senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies al senyor Domingo, també a la senyora Illa per la seva compareixença.

També s'han reunit amb nosaltres, ara m'ho comentava la meva companya diputada, la Marta Vilalta.

En qualsevol cas, jo crec que hi ha diverses qüestions que ja han posat damunt de la taula, que són rellevants. Una són l'adaptació legislativa, és a dir, lògicament, aquest Parlament té l'obligació també de no esperar els projectes de llei o els decrets llei del Govern, sinó també tenir una iniciativa pròpia en poder impulsar-ho.

En qualsevol cas, aquí és evident que, en l'àmbit de l'esport, doncs hi tenim un paquet legislatiu bastant important que cal actualitzar, no? Des de la pròpia llei de l'esport fins als decrets que ara vostè posava damunt de la taula i que crec que és també d'obligat compliment per part nostra doncs el situar-ho i, per tant, aportar-hi solucions.

A més, aportar-hi solucions en el marc global. És a dir, al final, com vostè deia, no?, on està l'esport popular? Necessitem que l'esport popular es vegi. De fet, són els propis municipis els grans impulsors d'aquests consells esportius. Els consells esportius són el reflex més fidedigne que l'esport és per tothom i, per tant, tothom ha de practicar l'esport. I, per tant, hem de garantir, no només l'operativitat dels consells esportius, sinó, sobretot, l'operativitat de totes aquestes activitats que es despleguen i es desenvolupen.

Jo he estat monitor del Consell Esportiu en una part de la meua vida i, per tant, sabem, perfectament, que si no hi haguessin aquelles classes d'esport escolar, si no hi hagués aquell compromís també de les entitats respecte als consells esportius per poder desplegar aquestes classes, segurament, doncs aquells alumnes no haguessin fet mai esport o aquells infants no haguessin fet mai aquell esport, no?

I per tant, des del punt de vista també del coneixement de les diferents modalitats esportives, també és molt important el paper dels consells esportius, que tenen aquesta mirada també global a nivell de modalitats, no? I per tant, des d'aquest punt de vista és necessari també assegurar-ne el finançament.

Per tant, des d'aquest àmbit, estem d'acord, les subvencions s'han de pagar, els deutes s'han de pagar i, per tant, crec que és irrefutable i que tots estarem d'acord. I que també ajudarà que es puguin pagar el fet que també hi pugui haver un alleugeriment de tots els processos administratius que, al final, també acaben provocant un cert cul d'ampolla que provoca que no hi hagi sortida, no? I també tenim altres entitats d'altres sectors que també ens estan denunciant el mateix.

D'altra banda, també, doncs, en aquesta mirada precisament global, també trobar tot l'encaix en l'àmbit de l'Esport Federat i en l'àmbit de la resta de modalitats que vostès han plantejat i que crec que no han de ser excloents les unes de les altres, sinó que el que hem de fer és regular-ho per tal que tothom pugui tenir la seva participació.

I pel cantó, i amb això acabo, president, pel cantó de la commemoració de l'Olimpíada Popular. Aquí, per exemple, el conseller Romeva en el seu moment, en aquest cas l'any 2017, per tant, vuitanta-un anys després, va haver-hi un acte de reconeixement i un acte de reconeixement que va ser important i que va ser rellevant. I per tant, crec que aquest Govern, i per tant, des d'Esquerra Republicana demanem també el compromís d'aquest Govern per tal que, ara, en els noranta, anys això sigui recordat. A més, és que pren més vigència que mai perquè aquells valors que van impulsar l'Olimpíada Popular són els valors que ara mateix hem de reivindicar amb més força i major contundència davant també de la situació a nivell global que estem vivint, no només en el nostre país, sinó en tot l'àmbit europeu i en tot l'àmbit mundial, no cal que li...

Fitxer 9

...mentioni les astracanades de Trump.

Per tant, agraïts per la feina. Com dèiem, doncs estem per aportar-hi solucions i, per tant, també per agafar aquest compromís.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, per part del Partit Popular, el senyor Pau Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Gràcies, senyor Domingo, senyora Illa, per venir a explicar-nos la seva visió sobre l'estat de l'esport català i, concretament, dels Consells Esportius.

Recollim el guant d'aquesta mirada constructiva que ens han vingut a plantejar i a expressar i ens agradaria també reconèixer el paper fonamental que tenen els Consells Esportius, sobretot en l'àmbit de l'esport escolar i en l'esport no federat.

Som coneixedors de la demora que s'està produint en l'atorgament de subvencions per part de la Generalitat de Catalunya i compartim plenament aquesta necessitat que es duguin a terme els pagaments de les subvencions el més aviat possible. I per tant, comptin amb nosaltres i amb la nostra acció parlamentària, que ja estem exercint per dur a terme, agilitzar i desburocratitzar tots aquests processos perquè és cert que és totalment inadmissible la situació que heu hagut de patir en primera mà tant vosaltres com el conjunt de federacions esportives.

També us heu referit a l'actualització del decret de 1990 de Consells Esportius. Aquí sí que ens agradaria consultar-vos per conèixer amb una mica més de concreció quins elements creieu que han de ser millorats i actualitzats per tal de poder-ho dur a terme, si s'escau, en la nostra acció legislativa aquí al Parlament.

Tenen tota la raó, la nova llei de l'esport ha de tenir una mirada molt més àmplia i contemplar molt més enllà de l'esport federat i, sobretot, tenir en compte també l'esport escolar, que és fonamental pel desenvolupament de molts infants i adolescents. Jo mateix he participat d'infant a infinitat de competicions esportives organitzades pel Consell Català de l'Esport i, per tant, crec que és fonamental tenir aquesta mirada àmplia. I també comptar amb nosaltres i amb el nostre grup parlamentari doncs a portar-la també en aquesta nova llei de l'esport que es pugui plantejar.

Simplement, els agraïm de nou la seva compareixença i ens mostrem a la seva disposició per seguir treballant en la línia i amb les qüestions que ens han esmentat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara és el torn de VOX, el senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, moltes gràcies, president. I moltes gràcies a vostès també per la seva compareixença.

Els Consells Esportius exerceixen un paper que és fonamental per al foment de l'activitat física no competitiva, especialment en un àmbit escolar, comunitari, popular, veïnal. Des de VOX reconeixem la seva tasca i la seva contribució al territori, sovint amb pocs recursos i amb moltes dificultats.

Celebro que també hagin posat sobre la taula una realitat que és incòmoda per a alguns i que vostès mateixos crec que han expressat amb molta claredat, que és la manca dels pagaments puntuals, la incertesa pressupostària amb la que es troben i la sensació d'abandonament institucional per part de la Generalitat. Una realitat amb la que es troben tant les federacions com molts clubs i com vostès mateixos han expressat avui.

Des de VOX volem donar tot el nostre suport en aquest punt. És intolerable que els Consells hagin de tirar endavant activitats amb recursos propis, sense saber, com han dit, quan o si tan sols arribaran a cobrar en algun moment tot allò que se'ls ha promès.

No pot ser que una entitat hagi d'esperar mesos per rebre una subvenció que ja ha estat aprovada, ni que no tingui cap tipus de previsió clara sobre quan podrà disposar d'aquests fons que són realment essencials, com han expressat per la seva activitat.

Han fet referència a la participació dels Consells Esportius en esdeveniments internacionals d'esport comunitari o popular, i aquí sí que volem aprofitar per fer una precisió que ens sembla important. Des de VOX, evidentment, no tenim cap problema, faltaria més, que entitats catalanes ens agrada que participin en trobades i competicions internacionals d'àmbit educatiu, aficionat, popular... Ara bé, el que no ens agrada, el que no podríem acceptar de cap manera és que aquesta participació s'utilitzi per alimentar un relat polític, com si Catalunya fos una nació independent amb representació pròpia.

Aquí veiem com alguns tenen molt interès, no?, en aprofitar-se de l'esport per tal de traslladar allà el seu ideari polític. L'esport ha de ser cohesió social, ha de ser cohesió

nacional i no una eina política de divisió. Des de VOX defensarem sempre aquesta participació internacional quan sigui educativa, esportiva i, sobretot, neutral. Però ens oposarem rotundament si algú intenta utilitzar l'esport com una eina política per la confrontació i la divisió.

Moltes gràcies per la feina i per la seva exposició.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula en nom dels Comuns, el senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Aquí. Bona tarda de nou. Doncs això, agrair-vos la compareixença, les explicacions. Evidentment, us donem suport amb les vostres reivindicacions, no pot ser d'una altra manera.

I també vull aprofitar per posar en valor, jo crec que no ho heu fet prou, la tasca que feu amb aquesta promoció de l'esport de base, de l'esport popular també i, per tant, amb aquests valors i aquest accés universal a l'esport, heu parlat i heu fet alguna referència de l'esport com un dret, no?, com un dret de ciutadania, un dret més, no?, i com hem de tenir cura com a Administració que tothom tingui accessibilitat a aquest dret que és fonamental, com és el dret a la pràctica esportiva i els valors que tot això promou, no?

Posaria l'accent en aquesta funció social de l'esport escolar, que va molt més enllà del que és l'esport de competició, l'esport federat, amb aquests hàbits saludables que es promouen i, sobretot, la cohesió social i també la igualtat de gènere, eh? Vull posar també alguna dada que he vist: la participació femenina ha passat del trenta-quatre al quaranta-tres per cent en poc més d'una dècada, i això, sens dubte, és aquesta mirada igualitària que s'ha fet des dels Consells Escolars.

També els Consells Escolars, amb aquest paper com a xarxa territorial, que permet, precisament, també arribar a tots els territoris, no únicament i exclusivament a les àrees metropolitanes, sinó també a aquelles zones rurals i, sobretot, també, per a nosaltres és importantíssim, a aquells barris amb menys recursos, per tant, això que cap infant quedi exclòs d'aquest accés al dret a l'esport, no?

I la importància també de reforçar aquest vessant educatiu i formatiu de l'esport al que també us heu referit, especialment, sobretot, en aquelles categories de menor d'edat, però no només, no? I per tant, aquesta visió de l'esport com a esport popular, doncs, evidentment, també forma part del nostre ideari.

És evident que cal garantir el finançament suficient i estable, evitant aquesta precarització que es produeix de les pròpies entitats, no?, i, sobretot, dels i les professionals que hi treballen.

Em sembla que heu dit que no segueix sent vàlida aquesta fórmula de les subvencions i proposeu algun mecanisme diferent. M'agradaria que en féssiu una mica més d'extensió sobre això.

Per a nosaltres també és imprescindible avançar en la democratització de la gestió esportiva, ho deia abans també en la compareixença del secretari, donant més veus a les famílies, als propis agents socials en la presa de decisions. Com treballa l'UCEC en aquest sentit? I quin paper tindrien en aquesta assumpció competencial que també demanen dels consells esportius?

Sobre la llei de l'esport, n'han parlat també, si aquesta llei ajudaria a modernitzar aquest marc legal com a tal o cal anar també per la via d'avançar amb els decrets?

I, evidentment, doncs hem de seguir treballant per eliminar qualsevol barrera d'accés a l'esport.

Vull fer també una pregunta. És compatible avui dia l'esport escolar amb l'esport federat o l'esport federat acabarà matant, com ho estem veient en algunes ciutats, no?, o acabarà matant aquest esport escolar i quedarà com una qüestió més residual?

I per últim, disculpes, vicepresident, donar tot el suport, evidentment, a aquesta commemoració dels noranta anys de l'Olimpíada Popular, que es va celebrar, això, a Barcelona el juliol del 1936. I recordar també en aquesta memòria que els participants en aquells jocs van ser els que després van donar lloc a les brigades internacionals i que van lluitar en defensa de la república al nostre país.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. En nom de Socialistes i Units per Avançar, el senyor José Ignacio Aparicio.

José Ignacio Aparicio Ciria

Moltes gràcies, vicepresident. Senyor Jaume Domingo, senyora Patrícia Illa, vull aprofitar aquesta intervenció per posar en valor la tasca imprescindible que dueu a terme la Unió de Consells Esportius de Catalunya. Sou la veu col·lectiva dels Consells Esportius comarcals i locals, que són els veritables artesans de l'esport de base i educatiu al nostre país.

Gràcies a la vostra tasca, els milers de nens i nenes poden fer activitat física cada setmana arreu del territori, en pobles grans i petits, amb valors d'inclusió i amb equitat.

Els Consells Esportius, al final, organitzeu els Jocs Esportius Escolars de Catalunya, fomenteu l'esport al lleure, l'educació i promoueu la pràctica física més enllà de la competició federada, i ho feu amb una vocació social i comunitària que cal reconèixer i que cal protegir.

Però és veritat que s'han de fer moltes coses, hem sentit moltes reclamacions legítimes avui i en les reunions que s'han mantingut i és veritat, doncs, que es necessita un finançament estable i suficient, que hi ha un excés de burocràcia en la justificació de subvencions que s'ha de mitigar, que s'ha de fer un reconeixement institucional del seu model i fomentar l'esport inclusiu i equitatiu i fer un esforç per la digitalització i la modernització, eh?

Però agraeixo quan ha parlat de la situació greu en què estem doncs que hagi esmentat una paraula que es diu esperança. L'esperança és important i penso que ens hem d'agafar a ella i l'esperança s'ha de convertir en realitat.

Per primera vegada, Catalunya compta amb una conselleria, cosa que és important i que es dedica exclusivament a l'esport, i això s'ha començat a notar, malgrat que no tenim pressupost, i jo penso que també ho heu agraït. I hi ha coses que sí que s'estan fent.

Respecte a l'esport popular sí que s'ha parlat avui perquè, al final, l'esport 360, quan han parlat de l'esport 360, això és una traducció de l'esport popular, de tots els que fem esport fora de federacions.

S'ha fet un esforç i s'està fent un esforç important per eixugar endarreriments, tot i que falta molt, és veritat, però jo aspiro que en breu es posin al dia.

S'està treballant per simplificar la burocràcia amb noves instruccions de justificació adaptades a la realitat. Un procés per elaborar un pla estratègic esportiu.

La veritat és que si volem una societat més saludable, més cohesionada i amb més valors, doncs hem de cuidar el nostre esport de base i això passa, sense dubte, per donar suport als consells esportius i reconèixer l'UCEC com un actor clau.

I per això també hem de posar sobre la taula el paper important en la pràctica esportiva popular en adults, on la prioritat de relació social i comunitària està per sobre de l'interès de tecnificació i de rendiment, i els consells esportius han de ser un gran instrument de presència i d'adaptació a la diversitat de realitats comarcals de Catalunya.

Tenim, repeteixo, una oportunitat única de col·laboració entre la nova Conselleria i l'UCEC i, entre tots, vosaltres heu de ser una peça clau, evidentment, i fonamental en la futura nova llei de l'esport amb la qual també posem esperances, eh? I, bé, treballem junts i des del diàleg, i agraeixo el seu to, eh? És veritat que podíeu estar més empipats encara, però aquí es tracta de mirar cap endavant i buscar solucions, o sigui...

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara teniu un torn de deu minuts per contestar allò que pugueu o ampliar allò que considereu.

Jaume Domingo Planas (president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya)

Molt bé, gràcies. Començaré per dir que clar que l'esport és cohesió social i és oportunitat per tothom, és país, és territori, és gent, són persones, són..., és això. Nosaltres només pretenem això, que tothom a Catalunya pugui fer activitat física i esportiva durant tota la seva vida activa i que això passi arreu del país. per tant, aquesta és la nostra gran fita, eh? Quan parlen dels consells executius com a consells escolars o tot això, no, som això, eh? Aquesta és una de les coses que volíem posar sobre la taula.

Sobre la... Vaig parlant, eh? Sobre l'esperança. Mirin, jo avui surto amb una miqueta més, eh? Ja fa molts anys que m'hi remeno i no és que surti ara aquí carregat d'esperança, però sí que és veritat que, primera, del to de les seves intervencions crec que sortim bé, diguem-ho així, ara s'ha de posar a la pràctica.

I, evidentment, ho hem dit tots avui, eh?, s'ha sentit a tot arreu, la Conselleria, mirin, nosaltres farem tot el que estigui a les nostres mans perquè la Conselleria d'Esport no desaparegui mai del Govern. Fixin què dic, eh?, m'és igual el partit polític que mani, però el nostre..., el nostre..., per si, és que la Conselleria d'Esports sempre estigui a la taula dels grans. Que quan parla de polítiques transversals, hi pugui ser i pugui parlar de tu a tu. I fins ara, malauradament, per la raó que fos, això no havia passat. I per tant, amb això, ens hi tenen, no plenament implicats, sinó més, eh? Potser jo crec que podríem dir que, fins i tot, més que el conseller, eh? No sé si em permeten.

Per tant, dues o tres reflexions que m'han dit, eh? Si l'esport federat matarà l'esport escolar. No els diré què era per no ficar en entredit a alguna federació, d'acord? Però vaig estar fa pocs dies en una colenda d'un programa esportiu i la federació deia: «Si de cinc-cents nens en surt un que surti d'elit, nosaltres ja estarem contents». Jo li vaig contestar: «Doncs molt bé, els 499 que et deixes, són per mi». A veure, no el pot matar.

Fitxer 10

Els donaré números de la meva població, que aquí hi ha un regidor de la meva població, que és el Christian, d'acord? (*L'oradorriu. Rialles.*) Que ara ha entrat, eh? Ha anat bé perquè ha entrat per la porta, ara. (*Veus de fons. Rialles.*)

Mirin, nosaltres tenim l'Andreu Nin, l'Institut Andreu Nin, que té 1.500 alumnes. D'aquests 1.500 alumnes... És un dels instituts més grans que existeixen a Catalunya. Com que jo tinc molt bona relació amb l'Ajuntament i tots plegats, vam fer una enquesta per preguntar a aquests 1.500 alumnes quants feien activitat esportiva. Parlo de secundària, eh? No va arribar a 250. Això vol dir que a Vendrell sol, en aquest institut sol, hi ha 1.200 nens o 1.250 nens o 1.100 nens que no fan res. Com ens ha de matar? El nostre esport ha de ser un esport diferent. Té objectius

diferents de l'esport federal. I clar que volem l'esport federal i clar que volem veure que els equips guanyen i, clar, però no ens podem deixar això altre.

I, escolti'm, és que és impossible que mati perquè en tenim més. Ara, hi ha d'haver implicació dels ajuntaments, de tothom, perquè això sigui possible. I ja està. És que és una necessitat, no diria política, sinó que diria social.

I si això no ens hi posem de veritat, és gent que perdem l'oportunitat que siguin igual que els altres. Gent que perdem l'oportunitat que agafin sentiment de pertinença. Gent que s'estimi el seu poble perquè a través de l'esport ho pot fer i després també el seu país. Per tant, és clar que no patim. No, no, no ens ha de matar, hem de tindre recursos suficients per poder portar això a la pràctica. Això és el que demanem.

I competències suficients. Ens deien, què hi pot fer la llei? Coi, donar-nos competències. És així de fàcil. No ens hem de barallar amb les federacions i amb els... No, si és que tots formem part del sistema esportiu i tots som necessaris.

Però hi ha unes prioritats que, malauradament, no es van enfocar bé o no van acabar bé. També eren moments molt complicats a la restauració de la democràcia i que ara ja toca, ja toca parlar d'aquestes coses. I per tant, és clar que ens pot ajudar, eh?

Sobre el tema d'això de quines..., em sembla que ho ha preguntat el president, de quines coses es podrien fer. Mirin, jo els aconsello dues coses. Una, que entrin a internet i busquin de la Generalitat una cosa que es diu gestió col·laborativa. La Generalitat de Catalunya va publicar fa molts anys una peça, un d'això que parla de gestió col·laborativa. Jo crec que aquest és el quid de la qüestió. Això podria ser d'una manera, però el conveni programa n'és una altra.

Jo em sembla que l'Administració, i ho dic també, que també he estat regidor del meu ajuntament i diputat d'aquesta cambra, jo crec que el que és important que avui en dia ens fiquem al cap els polítics és que hi ha moltes coses que la política o les administracions no poden fer per si soles. Ara han començat les Finals Nacionals dels Jocs Esportius, que tenen vuit mil nens i nenes de tot el país, vuit mil, eh? Això, que és la punteta de l'iceberg de la cloenda dels Jocs Esportius, no ho podrien fer els ajuntaments ni la Generalitat, perquè no tindrien prou recursos. El cinquanta per cent del programa dels Jocs Esportius, en aquests moments, ja no surt de la

Generalitat, surt dels Consells Esportius. Això és fàcil de..., si ho miren en subvenció, ho veuran.

Per tant, les administracions han d'admetre que hi ha coses que, si no és amb la col·laboració de les entitats sense ànim de lucre, no es poden dur a terme. I això ho han de pensar de forma decidida. Si creuen que això és així i que no ho poden fer tot amb funcionaris i que, per tant, necessiten que hi hagi voluntaris directius i gent que se'n cuida de les coses, posi-ho fàcil per aquesta gent i busquin maneres de concertar amb aquestes entitats les polítiques esportives del país. Parlo des de nivell local fins a nivell general, eh?

Per tant, és un canvi de mentalitat que jo crec que l'Administració ja ha de fer en aquest país, ja fa massa anys que això s'arrossega i, per tant, els demano que facin això.

I després, una última cosa. En què hauria de canviar el decret del 1990? No sé qui m'ho ha preguntat. Mirin, en tres coses essencials. Una, competències dels Consells Esportius, que ja hem superat el decret però per activa i per passiva.

Dos. Governança dels Consells Esportius. Els Consells Esportius avui en dia tenen un sistema de governança que es va fer l'any 1990, que, home, diguem-ho així, fluixet, no?, trontolla, amb la legislació d'avui en dia, d'acord?

I tres, territorialitat. Hi ha molts Consells Esportius que per si sols, que són comarques molt petites, no poden funcionar sols i, per tant, necessitem que els donem elements perquè puguin treballar plegats.

D'això ja vam presentar una proposta, eh? I els hi podem tornar a fer arribar. No demanem que canviïn el decret sencer, eh?, sinó que posin al dia aquestes tres coses perquè això, sinó, ens porta a una situació de legalitat, bé, que ens fa trontollar una mica. D'acord?

I res més. Agrair-los molt el to que tots vostès han tingut. Sortim una mica més carregats d'esperança. I, no sé, si volen vindre algú a la Final Nacional que ja hem començat aquesta setmana, estan tots convidats a veure-les. Hi ha vuit mil nens de tot el país i de totes les comarques del país, i no estem contents. També els ho haig de dir, eh? Ara faré una autocrítica, d'acord? No estem contents perquè,

malaauradament, el sistema esportiu que estem portant a terme és un sistema que s'assembla, per aquest marc mental que dèiem ara, molt, amb variacions, eh?, i amb més valors i tot això, al sistema federat. I això no permet que moltes poblacions petites i moltes comarques petites puguin portar equips a les Finals Nacionals.

Perquè també tenim feina nosaltres, eh? Clar, aquesta feina, ja m'entendran, la podem pensar, la podem preparar, la podem..., fer el que faci falta, però, clar, si el nostre pensament de cada dia ha d'estar d'on traurem els quartos per pagar les medalles i les Finals Nacionals, ens costa molt entrar en aquesta dinàmica. I clar que volem fer-ho, clar que hi som. El nostre model ha de ser un model diferenciat del federat, i no passa res, som complementaris, però ha de ser diferenciat perquè anem a buscar uns altres objectius.

Els agraeixo, de veritat, molt el to. Ens trobaran sempre que vulguin construir i anar endavant amb el país i, per tant, aquest és el nostre tarannà i no el deixarem de tenir.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies, i també als membres de la Junta Directiva i tècnics que també els acompanyen per la compareixença d'avui, i molta sort i encerts amb la feina. Moltes gràcies.

Suspenem uns segons per acomiadar-nos.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Molt bé, doncs, comencem. No teniu prou majoria. *(El presidentriu. Rialles.)*

Doncs, comencem ara amb les propostes de resolució.

Proposta de resolució sobre l'ús del català a l'esport

250-00271/15

La primera d'elles és la proposta de resolució sobre l'ús del català a l'esport. Està presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per tant, té la paraula el grup parlamentari per un temps de tres minuts. El senyor Isaac Padrós serà qui defensarà la proposta de resolució. Endavant.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. La proposta que presentem sorgeix del convenciment que l'ús del català en l'àmbit esportiu no excel·leix i que té un gran potencial de millora per la seva capacitat transformadora, gràcies a la seva gran influència social i capacitat de cohesió que, sens dubte, pot convertir-se en una eina poderosa per prestigiar el català, superar prejudicis i promoure'n l'ús de forma natural i integrada.

L'esport és molt més que un espai educatiu, és una escola de valors. De fet, fa una estona ho escoltàvem i ens ha quedat tot molt palès i tothom hi estava d'acord. Un espai de socialització massiva i una gran caixa de ressonància cultural. Si volem que el català sigui plenament viu, almenys nosaltres sí ho volem, també ho ha de ser al cor de la pràctica esportiva.

La macro enquesta de 2024 ens posa davant del mirall i l'ús del català és fragmentari, territorialment desigual i, massa sovint, absent als espais de més presència mediàtica.

Possiblement, dissabte, alguns van percebre que el Barça va perdre la Champions. D'altres, que tenim una altra manera de veure el món, van copsar que el català va guanyar la Champions amb les declaracions de Kika Nazaret, una jugadora de nacionalitat portuguesa, recentment arribada al Futbol Club Barcelona, fent vida a Catalunya, fent declaracions a TV3 en català a Lisboa. Gairebé poètic. Sens dubte, aquest és el camí. I volem aprofitar l'ocasió per donar-li l'enhorabona i les gràcies per ser un exemple.

El pla de xoc que proposem és una invitació a entendre que la llengua també es juga, s'entrena i es viu. De fet, la proposta de resolució és clara i convida a tothom a treballar per un actiu molt valuós de la nació, el català.

I avui tots disposem d'una nova oportunitat per donar suport a l'esport en català a Catalunya. Sens dubte, promoure l'ús social del català a l'esport també és un deure de país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, dels grups que han presentat esmena, en primer lloc, el Grup de Socialistes i Units per Avançar. Endavant.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, president. És sabut per tots que vivim moments decisius pel futur del català, i per la Conselleria de l'Esport aquest no és un tema menor, ans al contrari, és un tema cabdal i prioritari des del principi del mandat i recollit en els acords d'investidura, marcant, clarament, la nostra posa pel català en l'esport, un compromís que avui reforcem amb aquesta proposta de resolució.

La proposta presentada per Junts, amb l'esmena transaccionada tant amb Esquerra com amb el nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, en el punt 1, ens permetrà impulsar un pla de xoc que, des del desembre del 25 i amb efectivitat del gener 2026, augmentarà l'ús del català en l'àmbit esportiu.

I això, com es recull, s'aconseguirà amb la participació estreta de les dues principals entitats esportives, l'UFEC i l'UCEC, i del món municipal, molt important, en un treball coordinat dins de la Taula de l'Esport i de l'Activitat Física de Catalunya.

Fitxer 11

I aquesta iniciativa respon a les dades de la macro enquesta de 2024, que ens indica la necessitat d'un impuls més decidit per fer del català una realitat viva i present en cada entrenament i en cada competició. I, a més, ja avancem el nostre vot favorable també als altres quatre punts de la proposta.

I tots aquests esforços ens ajuden a avançar cap a un objectiu comú, potenciar el català en esferes on té la capacitat transformadora de generar inclusió i cohesió

social. Aquest acord és, a més, un clar exemple de la predisposició al diàleg i de trobar solucions.

I en aquest sentit, en la negociació de les esmenes, volem fer un agraïment sincer a Junts, com a proponent, i també a Esquerra, els dos per la voluntat de col·laborar i de sumar esforços per defensar i dinamitzar la llengua catalana en el món esportiu, ja que amb aquesta proposta queda palès que apostem per un futur en què el català sigui una peça clau en la vida quotidiana dels nostres clubs i instal·lacions esportives i que, pas a pas, el català esdevingui part integral de l'esport.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Mateo. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, també com a grup que ha presentat esmenes.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltíssimes gràcies. La defensa i la promoció de la llengua catalana en l'àmbit esportiu és clau, ho hem repetit moltes vegades i ho seguim defensant.

Parlem d'un binomi transformador, esport i llengua, llengua i esport, és un binomi transformador de cohesió social i, per tant, doncs trobem molt encertada aquesta proposta de resolució de l'esport.

Aquest espai de socialització, sobretot en infants i en joves, és capacitat de cohesió i pot normalitzar el català i prestigiar-lo i promoure'l, per això és tan rellevant treballar-lo en aquest àmbit. I la llengua catalana, aquesta eina potentíssima també de cohesió i de construcció nacional i de construcció de la identitat. I per això ho defensem arreu, defensem la llengua catalana arreu i en tots els nivells.

Permeti'm avui, doncs, lamentar que s'hagi tornat a perdre una oportunitat per reconèixer l'oficialitat del català a Europa i, especialment, lamentable i indecent la campanya del PP contra la llengua catalana. Després vindran aquí a defensar la llengua a l'esport, i veurem què faran quan, al mateix temps, fan una campanya, justament, perquè no sigui reconeguda oficialment la nostra llengua.

Tornant a l'àmbit esportiu, com deia, trobem molt adient aquesta proposta de resolució i agraïm la transacció al diputat Isaac Padrós i, per tant, també la bona voluntat Junts per Catalunya. I, de fet, agraïm també la iniciativa d'aquesta proposta de resolució perquè la compartim.

Les dades de la macro enquesta, que va fer Òmnium i l'UFEC, a qui, per cert, les dues entitats hem demanat també que vinguin a comparèixer a la Comissió de Política Lingüística, justament, per explicar totes les dades d'aquesta macro enquesta i les accions que estan duent a terme. Doncs eia que aquestes dades d'aquesta macro enquesta alerten d'aquesta situació preocupant o, en tot cas, no òptima, però també amb molt potencial de millora i és aquí on ens hem d'agafar.

Compartim les accions que s'estan fent i les accions que inclou aquesta proposta de resolució, pla de xoc per incrementar l'ús del català amb la participació de l'UFEC i l'UCEC.

Aquí és on hem transaccionat amb l'esmena que havíem presentat Esquerra Republicana, afegir també la Taula de l'esport com un espai on coordinar aquestes accions i poder, doncs, també fer que tots els actors que formen part de l'àmbit de l'esport siguin coprotagonistes d'aquest enfortiment, promoció i defensa de la llengua catalana.

I els altres punts doncs també, evidentment, hi donarem suport. Crear el programa d'assessorament lingüístic per als clubs o fer-hi tallers i cursos de català tant a esportistes, com als entrenadors, als monitors i a les famílies. La campanya de promoció del català com la llengua de referència. I elaborar un sistema d'indicadors per mesurar l'ús del català en l'àmbit esportiu i després, doncs, fer-ne l'avaluació pertinent.

Com deia, no només les compartim, i per això doncs votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, sinó que, a més a més, volem fer notar que algunes d'aquestes propostes o molt similars estan incloses al Pacte nacional per la llengua, per tant, també estan a la guia d'aquest Pacte nacional, que ara seran complementades amb aquesta proposta de resolució i que, per tant, tocarà, doncs, entre tots fer-les complir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del partit...

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució segueix fent èmfasi en un model d'imposició de dogmes que nosaltres no podem compartir.

En primer lloc, nosaltres som partidaris que, de manera general, l'aprenentatge de la llengua es duri a terme a les escoles. I vostès, senyors de Junts, han estat còmplices d'un model educatiu basat en l'extrema esquerra que desincentiva la meritocràcia i permet passar de curs amb assignatures sense assolir.

Si el que volen és garantir que el conjunt de la societat catalana tingui un coneixement complet tant del català com del castellà, cal recuperar un model educatiu meritocràtic on no es pugui passar de curs sense haver assolit els coneixements establerts i on sigui obligació conèixer les dues llengües pròpies de Catalunya per poder ser utilitzades amb total llibertat en tots els àmbits.

Per tant, no carreguin ara sobre els clubs i el sector esportiu les seves nefastes polítiques educatives i lingüístiques.

En segon lloc, vostès diuen que només el català garanteix la cohesió, la inclusió i la convivència. És el català un vehicle de comunicació diferent a qualsevol altra llengua? Jo crec que no. O és que el castellà no cohesiona, no inclou, no garanteix la convivència exactament igual que el català?

Per tant, deixi de tirar sobre el sector esportiu la seva negligència educativa i en matèria lingüística perquè són vostès els que han trencat qualsevol element cohesionador de la llengua catalana.

Fixin-se, vostès l'han utilitzat com a eina política, els que han convertit TV3 en un aparell de propaganda mediàtic on els catalanoparlants com jo no podem veure perquè ens sentim insultats cada dos minuts en qualsevol programa o en qualsevol retransmissió.

I davant d'això, vostès tenen moltes responsabilitats, i crec que ara no ens les poden imputar a nosaltres. Perquè s'han carregat el model educatiu pel sectarisme, s'han

carregat els mitjans de comunicació públics en català pel seu sectarisme i el català està sota mínims també pel seu sectarisme. I com dic, ara no podem demanar responsabilitats ni al sector esportiu, ni molt menys al nostre partit, com s'ha intuït des d'Esquerra Republicana.

Han de permetre que els esportistes s'expressin lliurement en l'idioma que vulguin. El que importa és la pràctica esportiva i no pas l'idioma en el que està. I com els dic, assumeixin les conseqüències dels seus actes, perquè aplicar polítiques sectàries té conseqüències i vostès han convertit el català en una llengua antipàtica pel seu sectarisme.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn de VOX en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, moltes gràcies, president. Bé, ens trobem davant d'una proposta que, un cop més, utilitza l'esport com un instrument polític i ideològic, no els importa res més.

Lluny de posar el focus en els problemes reals que pateixen els nostres clubs, Junts ens proposa un pla de xoc lingüístic, com si el que necessités l'esport català fos ara mateix més intervencionisme cultural i més intervencionisme lingüístic.

Des de VOX ho diem clar, l'esport ha de ser un espai de llibertat, no de control ideològic a la pista, als gimnàs, al vestidor. El que importa és l'esforç, la disciplina, la superació, no la llengua amb la que s'anima, s'entrena o es compleix.

I jo, com a gironí, doncs m'agrada molt sentir en Michel parlar català, però si li he de demanar una cosa a en Michel no és que parli català o castellà, això m'és igual, el que volem és que es consolidi un equip sòlid i que tornem a les victòries que hem viscut recentment.

Aquesta proposta el que pretén és que el Govern presenti plans, tallers, cursos, campanyes i sistemes de control lingüístic. És a dir, més burocràcia, més despesa pública, més imposició, però cap mesura concreta per millorar la situació econòmica

dels clubs ni per facilitar la pràctica esportiva a milers de famílies que no arriben a final de mes.

També cal dir-ho, els clubs no són extensions del Departament de Política Lingüística. Són entitats lliures, sovint gestionades per voluntaris que fan una tasca immensa amb recursos molt petits. Carregar-los amb les exigències ideològiques, assessors lingüístics, indicadors de la catalanitat és un menyspreu a la seva feina i una greu interferència institucional.

A més, aquesta proposta pateix d'una visió reduccionista i divisiva, la idea que només s'entrena o només es compleix amb Catalunya, si es fa en català. Parlen de fer país, l'única opció és fer-ho en català. Però fer país és rehabilitar també les pistes, fer país vol dir donar suport als jugadors catalans també, quan participen a la selecció espanyola, doncs és la seva selecció natural.

Per tot això, votarem en contra de tots els punts d'aquesta proposta. No acceptarem que l'esport es converteixi en una altra font de batalla identitària, que sembla que és l'únic que els interessa. L'esport ha de ser neutral, lliure i centrat en les persones.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Renuncio al meu torn i dono per reproduïts els arguments de la passada moció sobre les polítiques esportives que vam tenir al Ple i que tant aquesta com les següents propostes eren alguns punts o similars. Per tant, el que sí anuncio és que votaré a favor.

I per tant, ara té la paraula el senyor Padrós per pronunciar-se sobre les esmenes, un temps de dos minuts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Molt breument. Agraïm molt les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partit Socialista Units per Avançar i, especialment, l'entesa amb el diputat Mateo i la diputada de Vilalta. Ha sigut, francament, molt agradable parlar amb ells i celebro encara més que els partits ultranacionalistes espanyols votin en contra. Visca el català a Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies. A efectes que consti en acta, l'esmena transaccional, com que no ha estat registrada, la llegiré. És l'esmena transaccional 1, del Grup Parlamentari de Junts, de Socialistes i Units per Avançar i d'Esquerra Republicana de Catalunya, de modificació del punt 1, que quedaria amb el següent redactat: «Presentar davant la Comissió d'Esports el desembre de 2025, per tal que sigui efectiu el gener de 2026, un pla de xoc per incrementar l'ús del català en l'àmbit esportiu, amb la participació de les dues principals entitats esportives, l'UFEC i l'UCEC, i del món municipal. Aquest pla també es treballarà i coordinarà en el marc de la Taula de l'Esport i de l'Activitat Física de Catalunya.» Per tant, queda constància d'aquesta esmena.

Votem els punts. Hi ha inconvenient que siguin conjuntament els punts? Podem votar, doncs, la moció completa amb aquesta esmena del punt número 1.

Vots a favor de la moció?

Partit Socialista, Esquerra Republicana, Junts.

Vots en contra?

VOX i el Partit Popular.

Per tant, queda aprovada la moció per 13 vots contra 3.

Proposta de resolució sobre les bonificacions en l'àmbit de l'esport

250-00314/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que hem dit que faríem a l'inrevés i que, per tant, fem el punt número 5, que és la proposta de resolució sobre les bonificacions en l'àmbit de l'esport. Està presentada pel Grup Parlamentari de Junts i té la paraula per defensar-la.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Avui presentem una proposta que des de Junts entenem com una aposta clara pel benestar de la ciutadania, per la salut pública i també per una fiscalitat que sigui útil, justa i incentivadora.

L'esport i l'activitat física estan declarats com a bé essencials per la ciutadania catalana, ja que són molt més que una activitat de lleure, són una eina fonamental per a la salut, la cohesió social i el desenvolupament econòmic del nostre país.

Les institucions tenim un paper clau i per això hem de facilitar l'accés i la pràctica esportiva a tothom. Per això, Junts per Catalunya proposem dues mesures fiscals clares i ambicioses.

Deduir el quinze per cent del tram autonòmic de l'IRPF les despeses que incorren als catalans per la pràctica esportiva. Es tracta d'un incentiu fiscal que té una clara voluntat de fomentar hàbits saludables i d'acostar l'esport a tothom.

Impulsar ajuts directes i bonificacions per a col·lectius vulnerables o persones que hagin de fer esport per prescripció mèdica. No podem permetre que qui més ho necessita sigui, precisament, qui tingui més barreres per accedir-hi.

Creiem que aquestes mesures són tan necessàries com positives. En primer lloc, perquè l'esport té un impacte econòmic a Catalunya. En segon lloc, està demostrat que la promoció de la pràctica esportiva suposa un estalvi en salut pública, especialment en àmbits com la salut cardiovascular i la salut mental.

Però no només això, les mesures comporten benefici al global de la ciutadania, ja que fomenten la pràctica esportiva, milloren la salut general i redueixen les barreres econòmiques per reduir activitats esportives, promovent, d'altra banda, la igualtat d'oportunitats.

Amb aquesta proposta, Junts apostem per una fiscalitat que promogui hàbits saludables i que sigui més justa pels ciutadans. Aquestes mesures no només beneficiaran la salut individual, sinó que també tindran un impacte positiu en l'economia, el conjunt de la ciutadania i la cohesió social del nostre país.

Volem una política fiscal amb mirada social i amb mirada de país, perquè creiem que invertir en la promoció de l'esport i l'activitat física suposa un estalvi en la despesa sanitària i en les desigualtats socials.

Per tant, demanem a tots els grups parlamentaris que donin suport a aquesta proposta que vol posar l'esport al centre de l'agenda política, social i fiscal del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en tant que no hi ha esmenes, té la paraula el Grup d'Esquerra.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Bé, agraïm al Grup de Junts que hagi presentat aquesta proposta de resolució.

En qualsevol cas, sempre hem diferit bastant sobre la política fiscal i el concepte de política fiscal i sobre quan vostès acompanyen aquesta política fiscal de l'adjectiu «social», no? Perquè crec que el seu objectiu social difereix bastant del que nosaltres sempre hem defensat.

Però en qualsevol cas, aquí, nosaltres, ja ho avanço, ens abstindrem en el primer punt. Ens abstindrem perquè és una mesura de caràcter universal. Al cap i a la fi, tot el que són les bonificacions com a motiu d'incentiu, nosaltres, en regla general, no és el que defensem.

En qualsevol cas, sí que creiem que per al foment de pràctica esportiva, i així, de fet, també ho portàvem al nostre programa electoral, sí que pot ser un mecanisme incentivador. I per tant, en tant que mecanisme incentivador, però no de caràcter universal, ens abstindrem en aquest punt perquè considerem que hauríem d'incorporar criteris que ajudin a què aquesta reducció de l'IRPF no afecti a tothom per igual, sinó que afecti, precisament, a aquells a qui més volem beneficiar. I, de fet, bona part de l'exposició i dels arguments que ha exposat Junts feia referència, precisament, a les persones que estan en situació de vulnerabilitat o que tenen una necessitat, un compliment obligat de fer la pràctica esportiva.

Per tant, des d'aquest punt de vista, sí que hi estaríem d'acord, però no...

Fitxer 12

...pas en la resta de supòsits que incorporaria aquest punt i que vostè no ha mencionat en la seva intervenció.

D'altra banda, sí que estem d'acord, i en aquest cas és evident, no?, en aquest impuls d'aquestes ajudes directes i bonificacions, i aquí sí que hi estem d'acord, perquè fa referència a la població més vulnerable, que no seria tant la població més vulnerable, sinó la població que està vivint situació de vulnerabilitat, atenent que el nostre objectiu també polític és evitar que aquesta situació de vulnerabilitat sigui de caràcter permanent. I per tant, no és que sigui població més vulnerable, sinó que viuen en situació de vulnerabilitat, amb la perspectiva que milloren les seves condicions materials de vida.

I per tant, des d'aquest punt de vista, sí que hi estem d'acord, amb alguna petita precisió, com ja li acabo de puntualitzar, però votarem a favor d'aquest segon punt.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, per part del Partit Popular, té la paraula l'il·lustríssim senyor Manuel Reyes.

Manuel Reyes López

Gracias, presidente. Desde el Partido Popular defendemos unos impuestos bajos y que sean impuestos justos, que permitan, por un lado, garantizar nuestro estado de derecho y de bienestar social, que garanticen el sostenimiento de los servicios públicos, pero unos impuestos que no sean confiscatorios y que permitan respirar al conjunto de los contribuyentes.

Y Cataluña es la comunidad autónoma con los impuestos más altos. Y es la comunidad autónoma con los impuestos más altos no porque nos lo impongan desde fuera, no nos lo impone ni el Gobierno central, ni otras comunidades autónomas, sino porque se lo ha autoimpuesto en este Parlamento autonómico al conjunto de los ciudadanos catalanes, ¿no?

Por tanto, en Cataluña ha habido un cambio de gobierno, pero no ha habido cambio en la política fiscal. Sigue habiendo una política fiscal confiscatoria, sigue habiendo muchos más impuestos que en otros rincones de España y, por tanto, no podemos compartir esa presión fiscal injustificada que padecen el conjunto de los catalanes para mantener toda una serie de chiringuitos que no compartimos, ¿no?

Por tanto, vamos a seguir defendiendo propuestas que rebajen la presión fiscal, que rebajen los impuestos. Y que, por lo tanto, no es tan importante el tener o no más *conselleries* o más *consellers*, sino qué políticas se acaban aplicando, qué política fiscal se aplica, si podemos rebajar los impuestos a las personas con menos recursos, a las familias vulnerables, a las personas que no llegan a final de mes. Y esa es la clave y esas son las propuestas que estamos realizando, constantemente, desde el Partido Popular.

Por eso también hoy vemos con buenos ojos esta propuesta de deducción fiscal vinculada a la salud, vinculada al deporte y, especialmente, sobre todo, a aquellas personas con menos capacidad o con menos recursos.

Nos gustaría que nuestra comunidad autónoma legislase en el IRPF de manera similar a lo que hacen otras comunidades autónomas. Por ejemplo, en el caso de la comunidad valenciana, que se aplica una bonificación del treinta por ciento para cantidades satisfechas durante el periodo impositivo en gastos asociados a la práctica del deporte y vinculadas a actividades saludables. O, por ejemplo, también, como se hacen en el ámbito de la salud en la comunidad autónoma de Canarias o en Cantabria. O bonificaciones en el ámbito también de bonificaciones a clubs deportivos y a fundaciones deportivas, como hace la comunidad de Madrid, hasta un quince por ciento de lo donado.

Por tanto, si otras comunidades autónomas permiten ya que el gasto del deporte se pueda vincular como un gasto de salud y, por tanto, deducirse en el impuesto de la renta, ¿por qué Cataluña no lo hace?

Por tanto, vamos a votar a favor de esta propuesta y vamos a seguir insistiendo que hay que bajar los impuestos en Cataluña, ayudar a todo el mundo a que llegue a final de mes. Y eso se consigue con una fiscalidad justa y no lo que está padeciendo el conjunto de los catalanes.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Des de VOX votarem a favor d'aquesta proposta que, des del nostre punt de vista, compartim plenament la idea que cal incentivar fiscalment la pràctica esportiva.

Permetre que els ciutadans es puguin desgravar part de les despeses associades a l'activitat física és una mesura intel·ligent, em sembla, una mesura justa, una mesura coherent amb el reconeixement de l'esport com un bé essencial. No té sentit que es carreguin impostos en una activitat que, en realitat, també el que fa és alleugerar la càrrega del sistema públic de salut.

També donem suport a la proposta de les bonificacions pels col·lectius amb més dificultats, per la gent gran, per les persones amb discapacitats o els ciutadans amb problemes de salut. Però aquestes ajudes han d'arribar a qui realment ho necessita i s'han de gestionar amb rigor, fugint d'un repartiment ideològic, de clientelisme, que massa sovint veiem en altres àmbits.

A més, des de VOX, insistim, aquestes deduccions han de beneficiar a tothom per igual, tant si fan esport en un gimnàs privat com en un equip municipal. L'esport és un dret, però, sí, també és una responsabilitat individual i cal que l'Administració sigui allà incentivant, no castigant, i que recolzi aquestes persones que volen tenir un estil de vida més saludable.

Per això votarem afirmativament i ho fem perquè aquesta és una proposta que mira, precisament, cap a les persones i no cap a una agenda ideològica, com han fet, precisament, amb la proposta anterior.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Atès que no hi ha esmenes... Ah, no, perdó, perdó, que m'ho deixo sempre, els últims, el grup que dona suport al Govern, el Partit Socialista.

Christian Soriano García

Bona tarda. Molt ràpidament, nosaltres votarem en contra del punt 1 i a favor del punt 2, i això ho farem, bàsicament, per coherència amb el nostre posicionament polític, que hem refrendat en diferents ocasions, també aquí a la Comissió d'Esports, no?

Nosaltres no creiem que una deducció universal que afecti per igual a totes les rendes sigui el més just, perquè, perquè ens fem una idea, si aquesta proposta sortís a favor i si això s'apliqués, tindria el mateix descompte a nivell d'impostos una persona que cobra el salari mínim interprofessional, 16.500 euros l'any, que una persona que té una renda superior al 200.000 euros l'any, per exemple.

En aquest sentit, nosaltres, quan parlem d'impostos, parlem també de progressivitat, que aquest descompte sigui per les persones que pitjor ho estan passant, que les persones que més cobren siguin les que més paguin i les que més contribueixin als fons públics. I creiem que, en aquest sentit, una deducció del tram autonòmic, conforme també al sistema progressiu d'impostos que en el sistema fiscal aquí al país tenim i pel qual els socialistes promovem i proposem, seria el més just.

És un tema purament, ara que deia això el diputat de VOX, no?, és un tema purament ideològic, la concepció, almenys des del Partit Socialista, des del Grup Socialista, és que el pagament dels impostos siguin progressius i s'adaptin a les rendes de les persones, i per això estem en contra d'una deducció universal que afecti a tots per igual sense tenir en compte el seu nivell de renda, i el que proposem és una deducció que sigui autònoma i que sigui, sobretot, adaptada a la capacitat adquisitiva i a la capacitat econòmica de cada persona per seguir fent la Catalunya plural i, sobretot, la Catalunya econòmicament progressiva i justa que creiem que mereixem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Christian Soriano. I per tant, doncs, passem a votar. Votem per separat, he entès, votem primer el punt número 1.

Vots a favor?

El Grup de Junts, Partit Popular i el de VOX.

Vots en contra del punt número 1?

Socialistes i Units per Avançar i Comuns.

I abstenció?

D'Esquerra Republicana.

Queda aprovat, doncs, amb 7 a favor, 6 en contra i 3 abstencions del Grup d'Esquerra.

El punt número 2.

Vots a favor?

Doncs aquest queda aprovat per unanimitat de tots els presents.

Proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis (posposada)

250-00294/15

I ara, doncs, faríem el punt, la proposta següent, que era l'anterior punt 4, que ara ha passat a ser el punt número 5, que és la proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis. Aquesta és una proposta presentada també per Junts, per tant...

Montse Ortiz i Martí

Sí. Podem demanar posposar aquest punt? És que la persona que havia d'intervenir encara no ha acabat l'altra comissió i ens han demanat si la podem posposar. No sé si els hi sembla bé la resta de grups o...?

El president

D'acord. Entenc... Això em diu el lletrat que és una alteració de l'ordre del dia, que, per tant, ho hem de sotmetre a votació d'ajornar el punt.

Vots a favor de la proposta d'ajornar el punt?

Doncs per unanimitat, l'ajornem, el deixem sobre la taula.

I, ara sí, doncs aixequem la sessió. Moltes gràcies a totes.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT